

Leto LIX
JULIJ 1989

AKTUALNO

Referendum v žalski Nami Delavci za priklju- čitev k Hmezadu

Trgovsko podjetje Žalec bo od prvega januarja leta 1990 dalje, poslovalo kot članica Hmezada. Tako so se z večino glasov za, odločili delavci tozda Name Žalec sredi junija. Na referendumu so izglasovali še izključitev iz matične organizacije, Nama Ljubljana, sprejem statuta podjetja in sprejem sporazuma o združitvi v sozd Hmezad. Dvesto članski kolektiv se je o teh pomembnih vprašanjih opredelil na podlagi zajetnega elaborata o družbeno ekonomski upravičenosti te poteze.

V njem so našteje številne prednosti skupnega poslovanja – od skupnega nastopa pri večjih proizvajalcih, specializaciji prodaje in enostavnejšega urejanja poslovnih in finančnih odnosov zaradi bližine. Trgovsko podjetje Žalec bo postalo nosilec živilsko prehranske, grosistične in maloprodajne dejavnosti, kot oskrbovalec vseh prodajnih enot in drugih potrošnikov znotraj sozda Hmezada. Doslej nobena od članic nima razvite maloprodajne mreže kmetijskih proizvodov, povezava med trgovino in proizvodnjo pa je v današnjih časih izredno pomembna. Tozda Veleblagovnica Nama Žalec sedaj še posluje v okviru trgovske delovne organizacije Nama Ljubljana. Zgrajena je bila leta 1976, leto kasneje pa je postala tozda, v sklop katerega sodi še Prodajni center Levec. Specializirana je za blagovni promet trgovine na drobno, z okoli 25 tisoč prodajnih artiklov. V njenem programu so zastopane tri blagovne skupine – živilsko prehranska, tehnična, tekstilna in gostinstvo. Leta 1983 so ustanovili posebno poslovno enoto grosistične dejavnosti, katere delež predstavlja že 25 odstotkov realizacije tozda. Pred dvema letoma so začeli razvijati še obrtno kooperacijo s katero dopolnjujejo oskrbo prodajnega centra Levec. Trgovsko podjetje bo po vključitvi obdržalo celotni predmet poslovanja.

Namakalni sistemi v Čehoslovaški

Jugoslovanska delegacija, ki so jo poleg predstavnikov Zveze vodnih skupnosti in Univerze v Mariboru sestavljali še predstavniki Kmetijskega žalec, Kmetijske zadruge Savinjska dolina, Inženiringa in Feraralita Žalec, si je prejšnji teden ogledala Češki koncern Intersigma v Olomoucu.

Namen srečanja je bil prikaz vzhodnih tehnologij namakanja, primerjava prednosti z zahodnimi in možnost uporabe obeh tehnologij v naših razmerah. Firma Intersigma

Poslej dva izplačilna dneva

Hmezadove organizacije bodo datum za izplačila junijskih osebnih dohodkov lahko izbirale med dvema terminoma, to je ali prvega ali petnajstega v mesecu. Zaposleni bodo prejeli osebne dohodke enkrat mesečno, brez akontacijskih dvigov. Vse do letos so imele vse Hmezadove članice le en izplačilni dan, to je po petnajstem v mesecu. Vse hitrejša razvrednotenje denarja pa je napeljala k razmišljanju in zahtevam, da bi delavec dobil plačilo v začetku meseca. To so zahtevale predvsem organizacije, ki jim finančni rezultati to omogočajo. Še vedno pa je veliko takšnih, ki, kot trdijo njihovi vodilni, ne morejo izplačevati prej – bodisi zaradi priprave dokumentacije ali zaradi finančnega stanja. Odločitev za dva izplačilna dneva je bila torej nujna, saj bi v nasprotnem primeru na tem področju prišlo do popolne anarhije. Vsaka organizacija bi izplačevala po svoje, kar bi ves postopek še podražilo, dodatno bi se obremenjevale zmogljivosti računalniškega centra in ne nazadnje bi porabili kar nad 70 odstotkov več prenosnih nalogov. Usklajevanje osebnih dohodkov na ravni Hmezada ne bi bilo več možno, ob dveh terminih pa bo to obveljalo vsaj še letos.

Čas počitnic in dopustov je pred nami in med drugim počitniškim letovanjem na morju. V Hmezadovem počitniškem domu v Crikvenici bo letos letovalo 140 družin, kar je približno enako kot lani. Cena dnevne oskrbe je zaenkrat le še okvirna in bo napovedanih 100 tisoč dinarjev lahko obveljalo le v nesezonskih mesecih. Izredno drago je letos tudi letovanje v počitniških prikolikah v kampih Stupica in Puntica, saj bo treba za dnevno bivanje odšteti okoli 100 tisoč dinarjev, zgolj zato, da bodo pokriti stroški celoletnega najema prostora. Zato je zanimanje za letovanje za polovico manjše kot lani. (foto: Ljubo Korber)

Večji red pri plačevanju stroškov

Zanj bo poskrbelo vodstvo Hmezada

Plan delovne skupnosti Hmezada je komisija za svobodno menjavo dela potrdila šele v prvi polovici junija. Sprejet je bil brez vsebinskih dopolnil, čeprav je vse kazalo, da bo do njih prišlo, kajti na aprilski seji plana niso potrdili. Žogico so podali svetu direktorjev, ki pa ga je maja sprejel brez podrobnejše razlage in razprave. Že samo vprašanje plačevanja svobodne menjave dela, ali po domače stroškov delovne skupnosti, bi bil zadosten razlog zanj. Vse več je namreč organizacij, ki ta denar neredno nakazujejo, največji dolžnik pa so Celjske mesnine in je vsa zadeva pred arbitražo.

Kot so povedali na seji komisije, je bil skupni dolg v juniju že 600 milijonov dinarjev in delovna skupnost pokriva stroške iz drugih dejavnosti. Po besedah vodje delovne skupnosti Poldeta Škafarja bi bila v nasprotnem primeru v zelo težavnem položaju. Zato so bili člani komisije enotnega mnenja, da je treba ta denar izterjati z obrestmi vred. Doslej je bilo zaračunavanje obresti brezuspešno in so glede tega imela največ pripomb redni plačniki. Zavzeli so se za večji red na tem področju, zanj pa naj bi učinkovito poskrbelo vodstvo Hmezada.

IZ VSEBINE:

Str. 2: Jata uspešna na sejmu in pri rejcih

Str. 3: Obeti od sodelovanja z Agrosserto

Str. 8: Rutarjevi so vztrajali na kmetiji

Jata uspešna na sejmu in pri rejcih

Ker smo že lani zapisali v »Hmeljarja« novico, da je kolekcija brojler-skih staršev JATA že tretjič zapored dobila najvišjo možno oceno, se bo morda zdel zapis, da je JATA dobila na Novosadskem sejmu 1989 odlikovanje šampiona že četrtrič, nekoliko vsakdanji. Če pustimo ob strani formalnost sejmskega ocenjevanja in pogledamo napredek, ki se kaže iz leta v leto v uspehih pitanja piščancev, dobi javno priznanje večji pomen.

Od leta 1985 do letos smo napredovali takole:

1985.: starost 47,5 dni, teža 1,81 kg
napredek 100 %
1986.: starost 47,5 dni, teža 1,86 kg,
napredek 102,8 %
1987.: starost 47,5 dni, teža 1,90 kg,
napredek 102,2 %
1988.: starost 47,5 dni, teža 1,97 kg,
napredek 103,7 %
1989.: starost 47,5 dni, teža 2,06 kg,
napredek 104,6 %

Skupni napredek v prirastku od 1985 do danes znese 13,3 % in iz meseca v mesec napreduje. Medtem, ko se rejci iz drugih reprodukrov hvalijo s konverzijo pod 2 kg krme za kg prirastka pri starosti 42 dni, Jatini piščanci ob načrtni višji starosti (47–48 dni) porabijo 2,16–2,18 kg krme. Proizvodni indeks, ki naj bi bil objektivno merilo uspešnosti pitanja, v četrtini primerov presega število 200, v povprečju pa se mu približuje na 3,20 do 14,4 točk. Vsi ti kazalci pa so obremenjeni s 5–6,5 % piščancev, ki ne pridejo v klavnico, bodisi da so poginili ali odpadli kako drugače. Sodimo, da jih je vsaj za odstotek manj.

Doseženi napredek ni le ugleden uspeh večjih in vztrajnih selektorjev, ampak vseh, ki skrbijo za sestavo in pravo krmo, za zdravje zaroda in vseh prejšnjih generacij, in končno je to uspeh dobrih rejcev. Čeprav se zelo radi zgledujemo po tujih provenijencah, moramo priznati, da smo najboljšim, z Jato, tik za petami, nekatere pa že puščamo za sabo. Rejci-rekorderji dokazujejo, koliko je mogoče doseči, če so zrejni pogoji urejeni; najboljši pa niso po naključju srečnih okoliščin, ampak svojo uspešnost dokazujejo zaporedoma. To so rejci: Juhart, Križan, Vranič, Florjan, Vasle, Žilnik, Mahor, Mešič in Jelen.

Kaj in kako delajo, da jim piščanci tako lepo rastejo, je najbolje, če jih povprašate neposredno.

Ko si ogledujemo četrti pridobljeni kristalni pokal za šampiona med pitovnimi kokošmi na bučnem sejmu, nam to ne vlija tako velikega zadoščenja, kot nam ga dejanski dosežki. Saj so merila za odlikovanje vedno zelo subjektivna. Rejski uspeh pa je odlikovan s plačilom.

Marjan Munda

HMEZAD INŽENIRING

Ni pomembna velikost, ampak uspešnost

Te dni je praznovala svoj jubilej Hmezadova organizacija Inženiring. Čeprav je za njo šele prvo 4-letno obdobje samostojnosti, moramo povedati, da zametki segajo pravzaprav 25 let nazaj, ko je bila v Hmezadu ustanovljena razvojno-investicijska služba. Od skromnih začetkov iskanja, priprave in izvedbe razvojnih investicij je bilo treba prebroditi pot polno mnogih radosti, a tudi mnogih razočaranj.

Vedno se je bilo potrebno opredeliti, in sicer za pravo pot.

Pred 4 leti je združeno delo SOZD Hmezad ustanovilo DO Hmezad Inženiring. SaS o ustanovitvi so podpisale vse članice, razen dveh. Tako je nastala DO, ki ima dolžnost in pravico opravljati posle za članice SOZD. V stari organiziranosti, kjer sicer ni manjkalo uspešnih rezultatov, se je le kazala določena mera stagnacije, delavci niso bili v celoti nagrajeni po rezultatih svojega dela, poiskati se je dalo tudi senco. Vse to ni dovolj stimulatивно vplivalo na uspešnost službe, zato je bilo treba narediti inovativno potezo in odstraniti negativne dejavnike. Danes DO praznuje, toda ne zaradi praznika 25-letnice ali 4 letnice. Praznovanje si lahko vzame zaradi rezultatov. Kajti nova vodilna ekipa si je zastavila za uredničev ciljev naslednje pogoje, ki se precej razlikujejo od nekaterih obstoječih inženiring organizacij. Ti so:

Za nadzor nad gradbenimi deli v Atomski vasi v Podčetrtku je skrbel Hmezadov Inženiring.

- ne množično zaposlovati novih delavcev, ampak izkoristiti znanje in izkušnje sodelavcev, strokovnjakov v ostalih DO Hmezada
- pri zaposlenih vzbuditi voljo do dela
- od njih zahtevati ustrezno strokovno znanje
- uveljaviti družbeno disciplino
- absolutno tržno delovati in upoštevati konkurenco
- spodbujati inovativnost
- ustvarjati primerno vzdušje in pripadnost firmi.

Upoštevanje teh ciljev, bogastvo znanja in izkušenj starih sodelavcev in nekatere kadrovske okrepitve so dali in dajejo rezultate. Pred dobrim letom in pol, ko se je reorganiziral bivši Zavod za načrtovanje, se je dejavnost Inženiringa še nekoliko razširila in izstopila iz čistih okvirjev Hmezada in področja agrokomplesa. Preizkusila se je tudi na nekaterih drugih področjih (ureditev detajlov zazidalnega načrta Novo Celje, nadzor nad izgradnjo predelovalnice grozdja v Imenu, nadzor nad izgradnjo Atomske vasi v Podčetrtku, projektiranje in organizacija prodajnih centrov v Radljah in Slovenski Bistrici). Vendar je osnovna dejavnost Hmezad Inženiringa še vedno kmetijstvo, pa naj se tu odziva klicu kmeta, ki gradi novo poslopje ali silos, ali pa klicu organizacije, ki namerava investirati v hladilnico, briketirnico ali predelovalnico grozdja. Žal ugotavljamo, da gredo še marsikateri posli mimo Inženiringa, čeprav bi jih lahko opravili v okviru Hmezada bolje in ceneje. Nadaljnje delo mora temeljiti na osnovnih izhodiščih, obogatenih še z dodatnimi cilji, kot so: z nekaterimi vlaganji (stalno izobraževanje in usposabljanje delavcev in nabava računalniške opreme) morajo biti za uporabnika še cenejši in konkurenčnejši. Perspektiva je samo ena, in to je dobra kvaliteta. To pa je obveza, da moramo tako nadaljevati.

Rudi Udrih

POVIŠANJE IN OBRAČUN ŠTIPENDIJ V JULIJU

S sklepom republiškega odbora za štipendije, se povišajo kadrovske štipendije s 1. 6. 1989 za 30 %.

Tako je k julijskemu izplačilu štipendij prišteta tudi 30 % razlika junjske štipendije.

Štipendistom, ki končujejo izobraževanje v letošnjem šol. letu čestitamo, žal pa jim lahko »za nagrado« izplačamo samo 30 % povišanje junjske štipendije.

Niko Veber

V prijateljskem troboju zadnji

V začetku junija so bili delavci Agrinine Maloprodaje gostitelji prijateljskega troboja z ekipama Podravke iz Koprivnice in Avto-Kučo iz Čakovca. Pomerili so se v malem nogometu, kegljanju in vlečenju vrvi. Ekipa Podravke je gladko zmagala v vseh disciplinah in je z osmimi zbranimi točkami osvojila prehodni pokal. Avto-kuča in Agrina sta zbrali enako število točk, pet, tako da sta delili drugo in tretje mesto.

KE

TEMELJNA ORGANIZACIJA KOOPERANTOV MEGA ŽALEC

63310 ŽALEC, tel.: (063) 711-431, 711-498

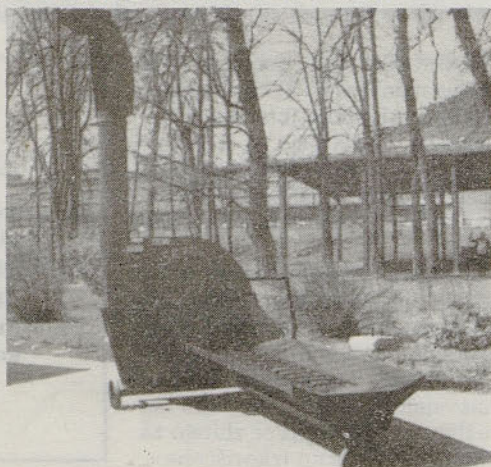
KMETOVALCI – ŽIVINOREJCI

ŠE JE ČAS ZA NAKUP KAKOVOSTNE SILOREZNICE DOMAČE PROIZVODNJE

SILOREZNICA SR-701

Solidno servisiranje, zagotovljeni rezervni deli

Možnost nakupa v Blagovnici Hmezad v Žalcu, tel. (063) 713-211. Informacije po tel. (063) 711-431.

KAKŠEN HMEZAD HOČEMO IMETI

Cilj reorganizacije je učinkovito podjetje

Zakon o podjetjih in predlog njegovih dopolnitev, ki naj bi bil sprejet do sredine junija, nam daje zakonsko osnovo in narekuje, da uskladimo organiziranost Agrine Žalec do konca leta. Sedanja organiziranost ni dovolj učinkovita in ne ustreza novim gospodarskim razmeram in ravni doseženega razvoja Agrine.

Nova zakonodaja prepušča organiziranost gospodarskim subjektom in s tem omogoča vzpostavitev racionalne organizacije, ki jo je možno prilagajati spremembam poslovnega procesa, brez administrativnih procedur in dolgih postopkov odločanja. Tudi na tem področju naj bi prišla do veljave znanje in ustvarjalnost.

gočiti preobrazbo v učinkovito podjetje, ki bo dosegalo nadpovprečne poslovne rezultate. Za doseg cilja uspešnosti bomo morali v naše predloge organizacije in dela vključiti ugotovitve in raziskave ameriških podjetij.

Zato bo potrebno poleg zavzetosti vodilnih in strokovnih delavcev še sodelovanje zunanjega stro-

Pri reorganiziranju bomo v Agrini upoštevali značilnosti uspešnih podjetij, ki pa so:

- usmerjena v akcijo (ne zapleteno odločanje)
- hitra in učinkovita realizacija (brez dolgih nedokončanih razprav)
- usmerjenost k trgu, dobro poznavanje kupcev in njihovih potreb (ne eksotična strategija)
- doseganje večje produktivnosti z večjim prizadevanjem zaposlenih (ni množice, predpisov, določil, dokumentov).
- organizacijske enote so svobodne; ustrezno se stimulira poslovno razmišljanje
- enostavna organizacijska struktura, malo birokracije in štabnih funkcij
- koncentracija na poslovna področja, ki jih obvladamo, jasna predstava o organizaciji (ne usmerjenost na neznana poslovna področja)
- vodstvo je v direktnem stiku z operativnim poslovanjem

Sprememba zakona ne pozna oblike združenega podjetja, ki je v naših dosedanjih razmišljanjih ostal kot prevladujoča oblika organiziranosti, ki bi ustrezala dejavnosti, omogočila integracijske procese in ne nazadnje v precejšnji meri ohranila status quo. Preobrazba Agrine v družbeno podjetje, ki je od ponujenih oblik najbližje njenemu obsegu in značaju, zahteva bolj poglobljen pristop. Kljub na videz bolj centralizirani obliki organiziranosti, želimo zagotoviti: svobodne in pregledne organizacijske enote, ki stimulirajo podjetniško razmišljanje, in pa čim manj organizacijskih ravni.

Cilj nove organiziranosti je omo-

kovnjaka.

Imenovali smo programsko in projektno skupino. Prvo sestavljajo: glavni direktor, njegovi pomočniki in direktorji tozdov. Projektno skupino se bo oblikovala za posamezne dejavnosti in funkcije, in sicer za trženje, skladiščenje in transport, proizvodnja in storitve v sodelovanju z obrtniki, finance, trženje, razvoj, informatiko, ekonomiko in planiranje.

Pred tem pa bo seveda programska skupina izoblikovala izhodišča organiziranja in predlog makroorganizacije. Delo obeh skupin bo zaključeno do konca leta, saj naj bi v letu 1990 že poslovali po novem.

Marjeta Grobler

RAČUNALNIŠKI CENTER NAJ BI SE ORGANIZIRAL PODJETNIŠKO

Henrik Krušnik, direktor Minerve, Zabukovica:

Minerva se pri reorganizaciji ne bo veliko spreminjala. Iz enovite delovne organizacije bo prešla v podjetje, tako da večjih problemov v formalnem smislu ne bomo imeli. V vsebinskem pogledu pa bo reorganizacija tako izvedena, da bo omogočala podjetniško tržno obnašanje. Večje spremembe predvidevamo na marketinškem področju, saj bo morala biti sedanja klasična komerciala okrepjena z vrhunskimi tehničnimi strokovnjaki. V zadnjih dveh letih kupci namreč vse bolj zahtevajo reševanje določenih tehničnih problemov. Ostalih služb ne nameravamo bistveno spreminjati.

O tem, kakšna naj bi bila sestavljena organizacija, ne morem veliko povedati. Pripravili bomo analizo, kakšni so bili učinki naše povezave. Zaenkrat ugotavljamo, da realne povezave s sozdom nimamo – boljša je povezanost z Interno banko, Računalniškim centrom in Službo pravne pomoči. Razen povezave z računalniškim centrom nobena ni tako trdna, da se ne bi mogli drugače obrniti. Vanj pa smo vložili denar in smo nanj tudi »organsko« vezani. Zato mislim, da bi se moral računalniški center organizirati podjetniško, akumulacijo pa bi moral ustvarjati z ekonomskimi cenami. Sozd Hmezad bi v bodoče lahko deloval kot sestavljeno podjetje, seveda, če bodo tisti, ki so z njim tesneje povezani, imeli koristi od njega.

Obeti od sodelovanja z Agrosserto

Izvoz posnetega mleka, s katerim so v mlekarni Celeia začeli pred dve-ma mesecema, je le začetek trdnjših povezav s firmo Agroserta v Gradcu. V ta namen so že podpisali kooperacijsko pogodbo, s katerim si zagotavljajo tržišče za mleko, v bodoče pa tudi jabolka in meso. Še več koristi bodo imeli od znanstveno-tehničnega sodelovanja.

V to so prepričani v mlekarni in njihov predstavnik v Gradcu Slavko Šteiner trdi, da bodo letno pogodbo za deset milijonov litrov mleka realizirali že do septembra. Poleg tega pa bodo uvažali sire za nadaljnjo predelavo, kajti lastna proizvodnja je finančno vse manj učinkovita.

»Naš partner Agrosserta združuje 23 mlekar in avstrijske Štajerske, Koroške in Gradišanskega, ki letno predelajo 550 milijonov litrov mleka, kar je skoraj dvakratna slovenska oziroma desetkratna proizvodnja naše mlekarne. Z vidika transportnih poti je to območje dovolj zanimivo, zaradi relativne bližine namreč ne predstavljajo pomembnejše postavke,« trdi Šteiner.

S sodelovanjem na tehnološkem področju si bo mlekarina med dru-

gim lahko zagotavljala tudi potrebno opremo, in sicer z najemom ali odkupom. V ta sklop sodi še izmenjava izkušenj in reševanje problema, kako nekaterim izdelkom podaljšati rok trajanja. Ekonomski učinki izvoza mleka so ob normalni prodaji preostale smetane oziroma masla pozitivni. Poleg cene pozitivno deluje še stalno zviševanje tečaja in plačilni ter prevozni pogoji.

Posneto mleko v tovarni mlečne-ga prahu Hartbergu predelajo in ga potem izvozijo dalje. Kako bi bilo, če bi se to mleko znašlo v na policah avstrijskih trgovin, ni vredno izglubljati besed. Kajti avstrijski kmetje so, ko so izvedeli za uvoz, ostro protestirali in celo ustavljali mlekarniške tovornjake.

m.n.

Konec maja je bila seja sveta direktorjev v Agrini v Novem Celju. Po seji so si ogledali tamkajšni dvorec, ki ga obnavljajo, in skladišča, ki bodo kmalu opremljena.

ZA ČISTEJŠO PRIHODNOST – POLYFOL

Naš Export-import je v svoj program vključil nov izdelek: za nas še nepoznano ekološko neoporečno embalažo. Novost prihaja iz naše severne sosesde Avstrije, njeno ime je POLYFOL. Organizacija s tem imenom pa je trenutno edini zastopnik za Jugoslavijo. Proizvajalci trdijo, da gre za ekološko neoporečno embalažo, izdelano iz polistirola, ki pri izgorevanju ne oddaja nikakršnih strupenih plinov kot npr. PVC.

Poleg tega ta nov material odlikuje tudi prozornost, kar omogoča potrošniku, da ima takojšen vpogled v vsebino ovojnine, sama embalaža je termično oblikovana glede na vrsto vsebine, njena specifična teža je zelo nizka, trdnost materiala pa omogoča tudi večkratno uporabo.

Strokovnjaki so iskali nove rešitve tudi v papirnati embalaži, takšne namere pa so povzročile s sekanjem gozdov začetek konca. Zaradi norega poseganja v gozdove, ki so naše edine tovarne kisika in čistega zraka, se nad nami pojavljajo ozonske rane, ki so mendar najhujše nad Aljasko in Brazilijo, kjer so zredčili tamkajšnje pragozdove.

Vse kaže, da smo lahko veseli, da se je tudi na tem področju pojavila nova alternativa, ki pomeni velik

korak naprej pri ohranjanju našega okolja in zdravja, pri vzdrževanju reda v trgovinah in naših shram-

V veliki večini se PVC danes uporablja tudi v prehrabeni industriji, ki pa se je izkazal za velikega sovražnika človeka in okolja. Pri kurjenju – drugače se ga v našem vsakdanjiku ne moremo iznebiti, saj traja kar 100 let, da ena nosilna PVC vrečka sprhni – sprošča strupene pline, ki vsebujejo klor, ki ga tako s kislim dežjem, ki ga klor povzroča, uživata fauna in flora na zemlji.

bah, nenazadnje pa smo lahko bolj veseli estetskega izgleda, četudi embalaža še dolgo ne bo popolnoma neoporečna.

Mateja Dolar

Do kakovostnih mesnih izdelkov – v sodelovanju z zasebnikom

Delovna organizacija Hram iz Šmarja je pomembna proizvajalka govedi, prašičev in piščancev. Ker pa na tržišču ne nastopa samostojno s proizvodi visoke kakovosti, prodajne možnosti zelo nihajo, to pa vpliva na količino prireje živine. Zato so se odločili razviti lastne predelovalne zmogljivosti. O njihovih načrtih smo se pogovarjali z direktorjem Zlatkom Hohnjem.

Predelava mesa bo le ena od tistih, ki jih že imate, kaj si obetate od tega?

Hohnjec: S tem bomo dopolnili ponudbo končnih izdelkov mesa, sadja in vina. Zadruga je že precej vložila v lastne predelovalne zmogljivosti in lani smo dokončali predelovalnico grozdja in vinsko klet, letos bomo do sezone postavili pet žitnih silosov, v katere bomo spravljali žito iz kooperacijske proizvodnje. Vse žito z našega območja bomo tako zmleli v našem mlinu, ki ga prav tako nameravamo obnoviti in povečati njegove zmogljivosti. Naslednje, kar imamo v programu, pa je predelava mesa. Z zasebnikom – mesarjem želimo priti do visoko kakovostnih trajnih izdelkov. Hkrati bo to zaključevanje naše mesne repocelote, ki jo bomo tako zaključili na našem območju. Tovrsten koncept odstopa od industrijske predelave, kajti naš cilj so izdelki, pridobljeni s klasičnim postopkom – brez pospešenih postopkov zorenja in s tem povezano tehnologijo. Hkrati pa na ta način s svojo proizvodnjo ne bomo ostali na cedilu, kar se je v preteklih letih nemalokrat zgodilo.

Kam boste svoje izdelke prodajali?

Hohnjec: V začetku bomo popestrili ponudbo zdravilišč na našem območju, Rogaške Slatine in Podčetrtek. V zdravilišči prihaja namreč veliko tujcev in samo v Rogaško Slatino prihaja letno od 10 do 15 tisoč tujih turistov. Ta del prodaje bomo opravljali sami, ker zaenkrat na ravni sestavljene orga-

Zlatko Hohnjec

nizacije tega problema nimamo ustrezno rešenega. Pri vseh teh načrtih nimamo namenov postati velika firma in bomo načrte uresničili s sedanjim številom zaposlenih.

Ali glede na to, da je območje vaše zadruge ekološko še precej čisto, razmišljate tudi o kakšnem programu pridelave bolj zdrave – bio hrane?

Hohnjec: Res je, da je naše območje manj onesnaženo, predvsem zato, ker je intenzivnost obdelave manjša. Ali z drugimi besedami, toliko zamujamo, da smo zopet zanimivi. Zaenkrat tovrstnih načrtov še nimamo, vemo pa, da bi bilo to lahko ena od dejavnosti. Predvsem nam manjkajo kriteriji, kako to hrano proizvajati, in bomo pač morali počakati, da se bo to vprašanje

rešilo. V tujini so na tem področju daleč pred nami in njihovi strokovnjaki so med drugim dokazali tudi to, da bi brez posebne škode za količino pridelka lahko bistveno zmanjšali porabo škropiv. No, precej je nejasnosti in po moje bi morali začeti kar pri izboru odpornejših sort.

Kako pa je z oprijemljivejšimi rezultati? Lani so kmetje s šmarskega območja oddali 10 milijonov litrov mleka, kako pa kaže za letos?

Hohnjec: V prvih štirih mesecih smo odkupili 3,5 milijona litrov mleka, kar je odstotek več kot lani v enakem obdobju. V to proizvodnjo še vedno vlagamo. Ostaja še odprt problem plemenskega materiala. V zadnjem času se kmetje še najbolj odločajo za pitanje 200 kilogramskih telet, medtem pa se je zmanjšalo zanimanje za pitance in tretjino proizvodnje zagotavljamo s konverzijskim pitanjem. Pokazalo se je, da je bila odločitev o številnejših kupcih govedi dobra. V treh letih nismo imeli problemov s prodajo, poleg tega nam je dostopnih več informacij.

Hram je naredil pomembnejši korak tudi na področju informatike, povejte kaj več o tem?

Hohnjec: Nabavili smo opremo za kmetijsko in obrtno kooperacijo in hranilno kreditno službo. Osebe računalnike bomo imeli na vseh zadružnih enotah, ki bodo povezani z računalniki na sedežu delovne organizacije. S tem bomo prihranili prenos podatkov. V sodelovanju z računalniškim centrom pripravljamo programe za maloprodajo in ti bodo zaključeni konec meseca. Ostale dejavnosti bomo začeli obdelovati v jesenskih mesecih.

Kako ocenjujete delovanje vaše novo ustanovljene hranilno kreditne službe?

Rezultati so dobri, tovrstno dejavnost pa povezujemo z Gozdnim gospodarstvom – TOK Kozjansko. Stanje hranilnih vlog se je povečalo za okoli petdeset odstotkov.

-mn

Jabolk in hrušk ne gre seštevati

Še pred dvema letoma je bila Strojna Žalec z osebnimi dohodki v vrhu Hmezada, sedaj je s poprečnim mesečnim dohodkom (nekaj nad tri milijone dinarjev) skoraj na repu. Rdeče številke, likvidnostne težave jim ne omogočajo primernejših zaslužkov. Zato so na skupni seji družbeno političnih organizacij konec maja proučili možnosti za boljše nagrajevanje. Načeli pa so tudi vprašanje, kako naj bi se ta organizacija organizirala kot podjetje.

Obširen spisek težav te organizacije je v uvodni besedi razložil Franc Žužej, direktor Strojne. Problem številka ena so obresti za najeti kapital, tako da se zadolženost že približuje mesečni realizaciji, je povedal. Veliko so vlagali v razširitev, česar pa družba ne nagraduje. Priključili so dve organizaciji s težavami, šempetški Lik in Montano v Zaloški gorici. Programa sedanjih tozdov nista bila več akumulativna in so z razširitvijo dejavnosti računali na izboljšanje poslovanja. V njihovem programu je le še nekaj artiklov, ki gredo dobro v prodajo, vse daljši pa je spisek tistih, za katere je manjše povpraševanje. Kljub temu je predlagal, naj bi z osebnimi dohodki v bodoče vsaj lovili korak z inflacijo.

Računovodja Miran Bukovec je ob tem opozoril, da vsako povišanje pomeni tudi najemanje novih kreditov in s tem obresti. Doslej so še imeli podporo Interne banke, toda če bi prekoračili mejo likvidnosti, te ne bo več.

Na vprašanje, kako presekati začarani krog jugoslovanskega nestimulativnega nagrajevanja, ko so plačila deležni vsi, ne glede na prizadevnost, seveda niso mogli odgovoriti. Le ponovili so sto znanih resnic o nagrajevanju, ki pa niso v prid dobrih delavcem. Delavci so zahtevali tudi novo sistematizacijo, s katero pa ne bo nič, saj se v relativno kratkem času obetajo organizacijske spremembe.

To pa je bila tudi ena od točk dnevnega reda. Tozdov ne bo več in v Strojni, ki je sedaj razdeljena na dva – proizvodnjo kmetijske mehanizacije in Grames – se bodo morali odločiti, kako naprej. Temeljni organizaciji zaokrožujeta različne dejavnosti – od kmetijskega programa do rudarstva – in zato odločitev ne bo lahka. Odprtih kart na mizo o tem ni vrgel nihče, čeprav so navrgli, da je zadnji čas za razpravo, če se hočejo po novem letu organizirati kot podjetje. Bilo je tudi govora, da jabolk in hrušk ni mogoče seštevati, ter da imajo delavci občutek, da je reorganizacija že speljana. V primeru, da se bosta tozda razdelila v dve podjetji, bo nastal višek delovne sile v sedanjih skupnih službah.

Na uradne odgovore bodo morali počakati tako dolgo, da bodo vodilni izdelali vsak svoj program razvoja, v katerem bo analiza obstoječega sistema in odgovor o skupni ali samostojni poti tozdov.

Hmeljar v središču Žalca in zanj bo treba najti najboljše možnosti.

Boljše poslovanje si v Goldingu obetajo v poletnih mesecih, saj sta oba hotela za celotno sezono razprodana. Preboldski nizozemskim gostom, v žalskem pa bodo letovali delavci splitske ladjedelnice. Večji promet pa ne bo mogel nadomestiti preteklih izgub, saj v prvih mesecih letošnjega leta nekatere enote niso pokrivala niti stroškov delovne sile in energije. Število zaposlenih je pri tem zreducirano na optimum, s katerim se lahko poslujejo. Ob izgubah je bilo nagrajevanje v preteklih letih in je še vse prej kot stimulatивно, zato so si najboljše kadri poiskali zaposlitev drugje. Zato imajo v Goldingu še veliko težav z neustrezno kadrovsko strukturo.

Hmeljar 714-141

Ustanovili bodo mešano podjetje

Čedalje slabša kupna moč in s tem manjša realizacija sta v prvih štirih mesecih letošnjega leta še poglobili rdeče številke Hmezadove gostinske delovne organizacije Golding v Žalcu. Težave se kopičijo pravzaprav že nekaj let, letos pa ob 28-odstotnem zmanjšanju prodaje hrane in pijač pozitivno posluje le še ena enota – Samopostrežna restavracija v Celju.

Z največjo izgubo sta zaradi pomanjkanja snega v zimskih mesecih poslovala oba hotela in restavracija Slovan na Vranskem. Iz teh razlogov so v Goldingu razgrnili program oziroma izhodišča, ki naj bi pripomogla k normaliziranju poslovanja.

Finančno injekcijo si obetajo od prodaje dolgoročno manj zanimivih objektov, to sta gostišče ob Braslovškem jezeru in objektov ba-

zen Vransko. Kocka o usodi obeh hotelov bo padla že v naslednjih mesecih. Vodstvo zanju ponuja možnost ustanovitve mešanih podjetij, medtem ko naj bi Slovan predali v najem svojim delavcem. Odprto ostaja še vprašanje gostišča

Franc Jelen: »Omogočiti je treba, da se bodo enote z izgubami preživele. Nikakor pa se ne moremo pogovarjati o tem, ali se natakariji smejejo ali ne. Moramo jim omogočiti, da se bodo lahko – s stimulativnejšim nagrajevanjem.

S privabljanjem zasebnega kapitala se bo vzpostavilo drugačno upravljanje nad delom. S tem je treba začeti takoj, saj bo to jutri resničnost naše družbe.«

»Pogodba 'o špagi' ni rešitev hmeljarstva«

Do zgodnjih jutranjih ur trajajoči zadržni zbor v Šempetru, na katerem so se pogajali o hmeljarski pogodbi bo zapisan v zgodovino hmeljarstva. Kmetje so zahtevali delitev zaslužka v svoj prid, kooperant Jože Četina iz Spodnjih Grušovelj pa je nekaj dni kasneje naslovil svojo vlogo na Izvršilni odbor Poslovne skupnosti za hmeljarstvo, z željo, da bi postal njen neposredni član. Njegovi želji niso odobrili, kot smo že pisali v prejšnji številki Hmeljarja, zgolj zato, ker sporazum tega ne predvideva. Za to bodo morali poskrbeti pravniki, seveda če bo takšen interes, nas pa je zanimalo, kaj je Jožeta Četino napeljalo k temu. Takole pravi:

»Hmeljarjenje je bilo za nas kmete doslej sorazmerno donosno. Splošni družbeni problemi pri nas pa slabšajo ekonomičnost pridelovanja. Kmet in zadruga bi morala oba zniževati stroške in tako boljšati ekonomičnost. Zaenkrat se to zahteva samo od kmetov, ki so »pred zemljo in soncem« zadnji v hmeljarski verigi.

Hmeljarska pogodba je spravila kmeta v bistveno slabši položaj kot ostale, ki v tej proizvodnji sodelujejo. Zato želim postati član Poslovne skupnosti za hmeljarstvo Slovenije, ker se strinjam z njeno poslovno politiko, zlasti prodajo.

Če pogledamo stroške, na katere kmet ne more vplivati, bomo ugotovili, da mu ostaja le petdeset odstotkov od prodajne cene. Želim, da bi hmeljski zaslužek povečal, za to pa sta možni samo dve poti. Prva je nekaterim hmeljarjem znana. Podpišeš hmeljarsko pogodbo, nato prodaš del pridelka mimo zadruge. Pri tem je zaslužek dvojen. Dobiš več denarja takoj, pa še režijskih stroškov zadruge ne plačaš od odpujenih količin hmelja. Te poti osebno ne podpiram.

Obstoječa hmeljska pogodba je stara več kot dvajset let in je že v svoji zasnovi preživela. Poleg lepotnih in slovničnih popravkov se na tem področju ni ničesar spremenilo. V pogodbi kmetu zagotovijo le vrh, vsa ostala dela zadruge so v njej postavljena kot storitev in zato mi je vseeno, komu jo plačam. Pogodba »o špagi« torej ni rešitev hmeljarstva.

Voditelji zadruge sorazmerno enostransko gledajo na gospodar-

ski problem hmeljarstva, kmetu pa ostaja premalo, če ubira legalno pot prodaje. Med drugim bi bilo potrebno odpreti možnosti za direktno prodajo pridelka.

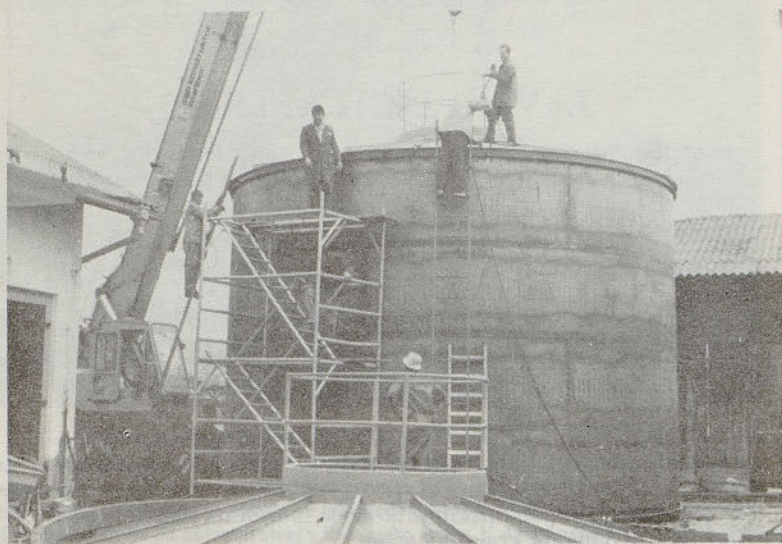
Da pa je situacija v hmeljarstvu težavna, vam navajam naslednjo delitev: prodaja, inštitut in poslovna skupnost so pri prodajni ceni udeleženi z 10 odstotki, zadruga z 20, zavarovanje z desetimi in škropljenje velja 10 odstotkov. Kmet dobi torej za svoje delo in naložbe le petdeset odstotkov.

Današnji čas prinaša vrsto novih oblik in zato mislim, da direktno članstvo v poslovni skupnosti ni ovira za sodelovanje z zadrugo v drugih proizvodnjah.

Zaenkrat je Četinova vloga edina, ki zahteva direktno članstvo v tem hmeljarskem združenju. Po njegovih besedah »kmetje postavljajo take zahteve pri delitvi, ki na žalost, ohromijo na samoupravnih organih Kmetijske zadruge Savinjske doline. Pogodbo za letošnji pridelek je podpisal, to pa zato, ker je dosegel spremembe v nekaterih ekonomskih razmerjih.

»Formalno pravni zadržki so zaenkrat mojo aktivnost ustavili, mislim pa, da sem v prvi fazi dosegel vsaj razmišljanje o potrebnih spremembah hmeljarske pogodbe. Po moje bi morala imeti tri popolnoma različne dele: proizvodno-tehnološki, ekonomsko-denarni in razvojni del. Vsak del ima svoje zakonitosti in dobro bi bilo, da bi vodstvo zadruge pripravilo zasnovo takšne pogodbe,« predlaga.

Marjana Natek

Gradnja žitnih silosov v Imenem je v polnem teku.

Je bivši Lik posloval brez uporabnega dovoljenja?

Ko so prevzemali šempetrski del bivšega Lika Savinje, nihče v Hmeljarski organizaciji Strojna Žalec ni podvomil, da ta nima ustrezne dokumentacije in uporabnega dovoljenja. Ko pa je bil lesni obrat pod njihovo streho, so zaman premetali vse možne arhive, kjer bi le-ta lahko bila. Ali so dokumenti izginili ob stečaju ali pa jih sploh nikoli ni bilo, na Strojni lahko samo domnevajo. Dejstvo pa je, da po letu in pol, odkar so prevzeli bivši Lik, še vedno nimajo v rokah ničesar, razen uporabnega dovoljenja za žago, kjer tudi ves čas delajo.

Ne morejo pa zagnati ostalega dela proizvodnje, čeprav so zanj že sklenili ustrezne pogodbe. Poleg tega direktorju tozda Proizvodnja kmetijske mehanizacije, v sklop katerega sodi mizarski obrat, grozi še zaporna kazen. Zgodila se je namreč nesreča pri delu in vsa zadeva je prišla na uho pravnikom. Upajmo, da bo pravici zadoščeno tudi brez zapora, toda po črki zakona bi moral za takšen »prestop« odsedeti od treh do štirih mesecev.

O celotni problematiki je povedal naslednje:

»Na naši občini ni nikogar, ki bi nam bil pripravljen priskočiti na pomoč. Čeprav mislim, da bi morali biti v prvi vrsti zadovoljni, ker smo Lik prevzeli in tako zaposlili delavce. Če bodo zahtevali, da moramo

imeti gradbeno dokumentacijo, potem bomo morali izdelati še projekte, kar nas bo poleg časa stalo še milijarde. Kompliciramo, kot da gre za odprtje zabavišča. Po moji logiki bi bilo dovolj že to, da ima stroj potrdilo, da deluje v okviru varnostnih predpisov. Navsezadnje je bila lesna proizvodnja v Šempetru že pred vojno in prav šempetrski tozd je dobil najvišje jugoslovansko priznanje za kakovost pohištva – zlati ključ – sedaj pa, ko smo ga prevzeli mi, je največji problem gradbeno dovoljenje.«

Vprašanje, kako je z dovoljenji in ali se glede na to, da je proizvodnja potekala več kot štirideset let, lahko postopek poenostavi, smo zastavili Jožetu Goliču, sekretarju občinskega komiteja za urbanizem, gradbeništvo in arhitekturo. Po njegovem bistvenih poenostavitvah ne morejo narediti, prizadevali pa si bodo, da bodo vso zadevo pospešili.

m.n.

Hmeljar

tel. št. 714-141

Od vijaka do traktorja tudi v Ilirski Bistrici

Pred tremi leti je blagovnica Agrine prevzela trgovino Kmetijske zadruge v Ilirski Bistrici. Uredili so jo po vzoru žalske blagovnice in tudi prodajni izbor se od nje ne razlikuje. Poslovanje vodi Stojan Komen, ki je o poslovanju povedal tole: »V sklopu trgovine imamo kmetijski oddelek, oddelek zaščite in široke potrošnje, od aprila naprej pa v naši blagovnici trgujemo še z gradbenim materialom. Poleg tega imamo še servis za IMT traktorje in z mehaniki vred nas je 19 zaposlenih.

Lani smo s postavitvijo hale, ki meri 500 kvadratnih metrov, rešili problem skladiščenja. V njej bo možno tudi regalno skladiščenje, za to pa jo je treba še opremiti. Večino blaga nabavljamo na reškem območju in tudi največji kupci prihajajo od tam, medtem ko je za ilirsko bistrsko zanimiva predvsem agrokemija. Sodelovanje z matično blagovnico v Žalcu je dobro, kar je še zlasti pomembno pri premikih blaga iz ene ali druge smeri.«

Izvoz hmelja na Japonsko

Jugoslavija, oziroma Export-import Žalec pokriva 7 % vseh količin hmelja, ki jih potrebuje Japonska. O hmeljski trgovini z deželo vzhajajočega sonca smo se pogovarjali z Andrejem Natekom, vodjem izvoza hmelja v Exportu.

Kakšno je Japonsko tržišče in njegov način pristopa k poslu?

Japonska nam je po oddaljenosti in sami kulturi življenja zelo oddaljena. To je eno izmed najbolj zahtevnih in najbolj razvitih področij sveta. Japonski poslovneži so zelo resni in z zelo, zelo poslovnim pristopom dajejo vtis nedostopnosti. Dejansko pa pridejo na dogovarjanja zelo pripravljeni in točno vedo, kaj hočejo. Strogo ločujejo poslovnost od prostega časa in zasebnega življenja. Če je priložnost, da lahko preživijo s kakšnim poslovnem npr. sobotno popoldne, lahko vidiš, da so zelo prijetni ljudje.

Kakšna je tradicija prodaje hmelja na Japonsko?

Ta prodaja traja že 18 let. Prve simbolične količine so takrat imele zadnjo postajo v pivovarni v Jokohami. Do leta 1980 so te količine nepovečano znašale največ 10 ton. Japonci so pač želeli dobiti najboljše in so stalno preizkušali kakovost našega hmelja ter se zato niso odločili za povečanje nakupa. Zaradi naravnih razmer, ki so leta 1980 vzele kar 20 % pridelka ZDA in Nemčiji, smo na svoje veliko tveganje doma (tudi pri nas je bil pridelek slab) prodali na Japonsko 50 ton hmelja. Odločitev, ki je bila sprejeta obojestransko v enem dopoldnevu, nam je prinesla status resnega partnerja. Tako smo leta 1982 tja plasirali preko 100 ton hmelja, leta 1988 pa smo že prekoračili 200 ton hmelja.

Koliko to predstavlja v celotnem vašem izvozu na zunanje tržišče?

To pomeni slabih 10 % vseh naših izvoznih količin hmelja.

Kaj pomeni naš hmelj v Japonskih pivovarnah?

Naš hmelj kupujeta dve največji pivovarni na Japonskem: Kirin in Asahi. V ostalih pivovarnah še zaenkrat nimamo plasmana. Po sami tehnologiji proizvodnje piva Japonci v doziranju dodajajo 7-8 sort hmelja. Poleg svoje proizvodnje 1000-1500 ton, letno uvozijo še 4000-4500 ton hmelja iz vseh delov sveta.

Ali to pomeni, da se število vrst piva hitro veča?

Vsekakor. Pivovarna Asahi je naprimer povzročila revolucijo s svojim super Dry pivom, ter je vzela največjemu proizvajalcu kar 6 % tržnega deleža v zadnjih dveh letih. S tem je povzročila, da tudi druge pivovarne iščejo stalno nove tipe piva. Tako se je moral prilagoditi tudi Kirin in je samo v treh mesecih

letos lansiral kar 4 nove tipe piva. Pri tem pa ne gre samo za nov okus, temveč tudi novo obliko embalaže, od pločevink do različnih steklenic, da o reklamni niti ne govorimo.

Kakšne so možnosti za nadaljnje kupčevanje z Japonci in morda na ostalem prostoru Pacifika?

Japoncem smo dokazali, da smo sposobni zagotavljati želeno kvaliteto, kar so nam tudi priznali. Mislim, da na Japonskem ne bi smelo biti večjih proble-

mov. Kar pa zadeva ostalo pacifiško območje, imamo dobre reference. Čeprav si ne delamo utvar in kljub porastu standarda in potrošnje piva, upamo na nekatere dolgoročne vezave na Tajvan, Južno Korejo in Singapur.

Kakšni so vaši načrti?

V naših načrtih je podvojitve izvoza hmelja na Japonsko tržišče, kar pomeni v sedanji vrednosti povečanje z milijona dolarjev na 2 milijona dolarjev v naslednjih petih letih. Kako bo to uspelo, še ni garancije, po drugi strani ni nikarkršne materialne motiviranosti, kar je popolnoma v skladu z vsemogočimi in nemogočimi predpisi in akti.

Takšnih spodbudnih rezultatov smo deležni v zadnjem času le malokrat. Morda bo to spodbuda vsem tistim, ki se še borijo za dobro poslovanje, da je tudi na tako zahtevno tržišče, kot je Japonska, možno prodajati po svetovnih cenah. Seveda le s pravo kakovostjo, najmanj ob popolnem izpolnjevanju rokov dobave in količin.

Mateja Dolar

V Radljah bodo namakali 60 hektarjev hmelja

Pregled že uresničenih nalog na področju urejanja kmetijskih zemljišč, možnosti za pridobitev sredstev za nove projekte in pa predstavitev kmetijske zadruge Drava Radlje so bile osrednje točke dnevnega reda Hmezdove koordinacije za urejanje kmetijskih zemljišč, ki se je sestala v tej organizaciji v začetku maja.

Poleg predstavnika Zveze vodnih skupnosti Franca Šale, so se seje udeležili še mag. Ivan Glušič, predsednik koordinacije; Robert Plaskan, Strojna Žalec; Edi Omladič, Kmetijstvo Žalec; Vlado Kralj, Kmetijska zadruga Savinjska dolina; Anton Maruša in Rudi Kuder, Inženiring; Stane Vrubar, Stane Petar in Alojz Hauzer iz Kmetijske zadruge Drava Radlje.

Ogledali so si hmeljišče ob Dravi, kjer bo do sezone oziroma julija zaključena naložba za namakanje 60 hektarjev hmelja. Ob tem pa je Stane Vrubar, direktor Kmetijstva, predstavil še njihovo dejavnost. Po njegovih besedah bodo kmalu zgradili nov hlev molznice v Zgornji Vižingi, gradijo pa že tudi blagovni center. Kot je povedal Stane Petar, direktor zadruge, je njihova glavna

dejavnost pospeševanje kmetijstva v vseh oblikah – to je golo pospeševanje, komercialna in dejavnost hranilno-kreditne službe. Njihovi kmetje oddajo letno tri in pol milijona litrov mleka.

Ker vidijo v tej proizvodnji še veliko neizkoriščenih možnosti, so izdelali program razvoja mlečne proizvodnje do konca stoletja. V tem času naj bi se prireja podvojila z naložbami v objekte, opremo in čredo. Letos gradijo deset hlevov in v zadrugi si predvsem želijo, da bi bil pretežni del mlečne proizvodnje v ravninskem predelu zadruge, medtem ko naj bi se za pitanje odločali v hribovitih predelih. Sedaj je ravno obratno.

Ogledali so si tudi kmetijo Jelka Kopnika na Primožu na Pohorju. Letos so začeli tam urejati 24 hektarjev pašne skupnosti, ki bo gotova do jeseni.

Sivi trg pri vzreji pitancev je naredil svoje, zato z rezultati na tem področju niso popolnoma zadovoljni. Poleg tega imajo v zadrugi še osem piščančerejev, ki letno vzredijo milijon ton piščancev. Ena od razvojnih možnosti zadruge je kmečki turizem, ki pa se v zadnjem času ne premakne z mrtve točke.

Udeleženci koordinacije za urejanje kmetijskih zemljišč so si ogledali kmetijo in pašno skupnost Jelka Kopnika na Primožu na Pohorju.

HMEZAD MINERVA ŽALEC

objavlja

JAVNO LICITACIJO

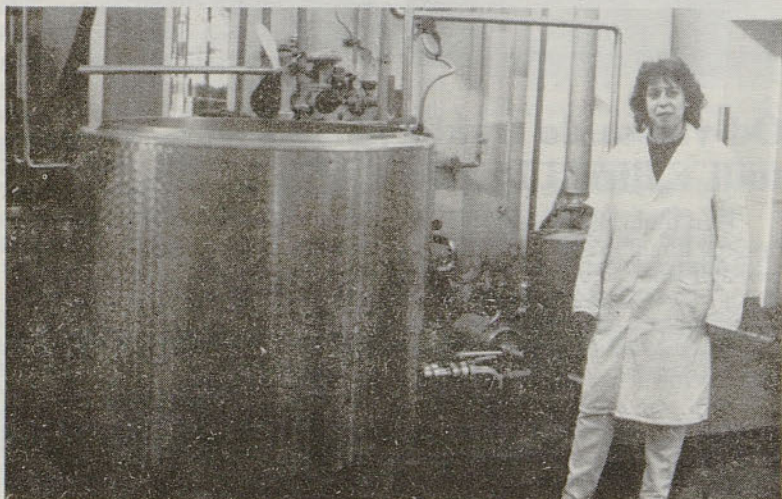
za prodajo osnovnih sredstev – dveh počitniških prikolic. Licitacija bo v ponedeljek, 10. julija 1989, ob 12. uri pri obratu Minerve na Ložnici pri Žalcu, na njej bomo prodajali:

1. počitniško prikolico ADRIA 450, letnik 1972, izklicna cena 6.000.000 din
2. počitniško prikolico ADRIA 450, letnik 1975, izklicna cena 7.000.000 din.

Interesenti vplačajo pred licitacijo varščino v višini 10 % izklicne cene.

Prikolici bosta prodani na način »videno-kupljeno«. Kupec plača celotno kupnino in prometni davek najpozneje v sedmih dneh po opravljeni licitaciji.

Ogled obeh počitniških prikolic je možen na dan licitacije od 10. ure dalje na kraju licitacije.

V mlekarni Kmetijske zadruge v Ilirski Bistrici napolnijo mesečno okoli 290 tisoč litrov mleka. Tamkajšnja mlekarna je stara nad devetdeset let in je že res potrebna obnove.

STROKOVNI NASVETI – POGOVORI

Perutninski reprokrog – pitanje brojlerjev in inflacija

Divjanje cen in nenehno spreminjanje ni nič več novega, vendar povzroča tako kot povsod tudi v perutninskem reprokrogu kup težav.

Najprej se naj ustavimo pri cenah. Od začetka letošnjega leta do sredine junija, ko to pišemo, se je prodajna cena mesa dvignila že petkrat, vsak mesec se spremenijo cene krmil, cena mešanja krme, cena prevozov, cena dan starega piščanca, itd.

V začetku leta so cele zaklane piščance prodajali po 11.130 din za kg, sedaj so že po 30.270 din. Povprečno so bila krmila v januarju 2,4 krat cenejša kot so v juniju. Surovine v krmilih so se podražile takole: kornuza in mesno kostna moka 2,8 krat, ribja moka in premik-

vzor, da jih z enomesečnimi dogovori za naprej ne lovimo več.

Posebno poglavje so obresti oz. obrestne mere, ki so za tekoči mesec zna-ne šele v sredini ali proti koncu meseca, cene krmil in vsa ostala razmerja pa je potrebno določiti za naprej.

Naj se še nekoliko pomudimo pri stroškovniku rejca. Da lovimo sproti povečanje cen, je znano. Cene v stroškovniku so tekoče popravljene, da bi pa ublažili prehude skoke in preprečili krivice, ki bi lahko prizadele posameznega rejca samo zaradi zgodnejšega ali kasnejšega datuma klanja, smo se z aprilom dogovorili za tedensko drsenje. Po mesecih so se stroški rejcev povečevali za naslednje odstotke:

Na farmi Hanjsko so te dni že vselili brojlerje. Pred tem je bilo veliko dela s pripravami in preureditvijo farne. Na posnetku vidite delavko pri krajanju cevi za napajalnike.

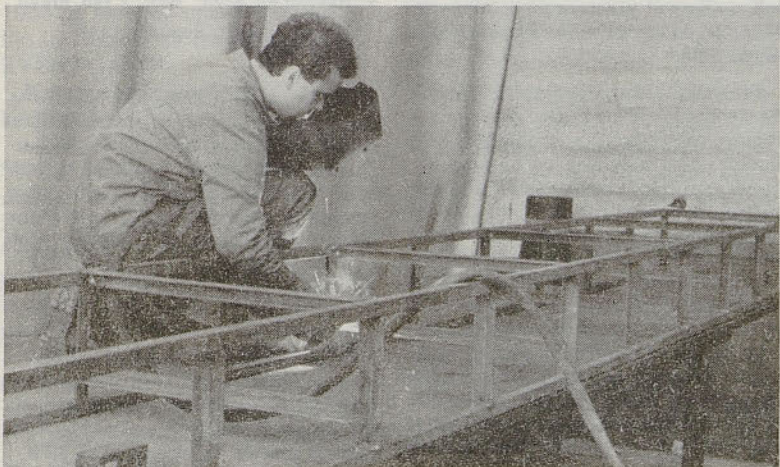
si 2,1 krat, sojine tropine »samo« 1,9 krat, sol 6-krat, apno 4-krat, dikalcijev fosfat 3,4-krat.

Med udeleženkami v reprokrogu je dogovorjeno, da se vzporedno z rastjo prodajne cene mesa dvigne tudi cena dan starega piščanca in prizna večje nadomestilo za stroške organizatorjem proizvodnje (zadruzi). Vendar vse druge cene in stroški tako strmo drviyo na-

januarja za 18, februarja za 23, marca za 26, aprila za 17, maja za 21 in junija za 31 %.

Včasih se kar zazdi, da sta ob naštetih nenehnih spremembah in problemih sama proizvodnja in problemi v reji potisnjena v ozadje. Vemo pa, da je perutninska proizvodnja tako občutljiva in zahtevna, da je prej naštetto samo še za povrh. Pa o tem kdaj prihodnjič.

Rozina Vybihal

V Proizvodnji kmetijske mehanizacije v Žalcu se še poskušajo na tujih tržiščih, čeprav so zaradi vse dražjih materialov že nekonkurenčni na italijanskem in grškem. Nekatere surovine so čez mejo precej cenejše in jih delno tudi uvažajo, kar jim pomeni proizvodnjo. Letos so izvozili za milijardo dinarjev trosilnikov in krompirjeve linije v Botsvano in pa obralni stroj v Sovjetsko zvezo. V drugi polovici leta si obetajo večji posel z italijanskim partnerjem, s katerim se dogovarjajo o kooperacijskem so-delovanju. Na posnetku: varjenje transportne linije za obralni stroj.

Sprašujete – odgovarjamo

Spoštovani bralci Hmeljarja, prav gotovo se vam kdaj pa kdaj zastavlja vprašanje s pravnega področja in ne veste, kam po odgovor. Zato posebej za vas odpiramo novo rubriko, saj smo prepričani, da bomo na ta način odgovorili še drugim, ki imajo podobne probleme. V Hmežadu imamo namreč dovolj strokovnjakov, ki vam bodo povedali vse v zvezi z delovnimi razmerji, zavarovalništvom. Da pa rubrika ne bo ostala prazna že na začetku, objavljamo vprašanje, na katerega so odgovorili v reviji Pravna praksa.

Vprašanje:

Ali lahko delavki, ki je sklenila delovno razmerje za določen čas enega leta zaradi nadomeščanja delavke na porodniškem dopustu, podaljšamo delovno razmerje za dva meseca, ker se delavka še dva meseca ne bo vrnila na delo, ali pa je treba dela in naloge ponovno objaviti?

Odgovor:

Delovno razmerje za določen čas se lahko sklene tako, da je določeno časovno trajanje delovnega razmerja, npr. 6 ali 9 mesecev (sklepanje delovnega razmerja za eno leto z ZDR ni predvideno) ali pa tako, da je trajanje omejeno z dnevom vrnitve začasno odsotnega delavca.

V prvem primeru preneha delovno razmerje v skladu s 4. odstavkom 36. člena ZDR s pretekom določenega časa, v drugem pa z dnem vrnitve odsotnega delavca.

Ker se lahko v skladu s 24. členom ZDR v primeru nadomeščanja začasno odsotnega delavca sklene delovno razmerje brez oglasa, lahko z delavko, ki ji je poteklo delovno razmerje, sklenjeno za določen čas enega leta, ponovno skleneta delovno razmerje za določen čas dveh mesecev brez oglasa in o tem obvestite pristojno skupnost za zaposlovanje.

V Petrovčah lahko kupite

V zadružni enoti Petrovče imajo poleg ostalih dejavnosti še komisijsko prodajo rabljene kmetijske mehanizacije. Če ste iz objavljenega seznama našli kaj zase, pokličite TZO Petrovče, (063) 776-811.

1. Mlin MBS 650	1,485.000 din
2. Obračalnik zgrabljajnik	3,240.000 din
3. Mehanizem za transporter	3,900.000 din
4. Cisterna (KRASINA) 2200 l	21,000.000 din
5. Traktorski vrtljak	2,000.000 din
6. Motorna žaga janseredes	1,800.000 din
7. Motorna žaga STIHL 0,70	4,000.000 din
8. Gumi voz Ø 16	2,500.000 din
9. Zad. bočna kosilnica IMT – noži dvojni	6,890.000 din
10. Traktorska kosa MOR TLGJ bočna	2,120.000 din
11. ZETOR 6711C	57,750.000 din
12. Traktor IMT 578	60,000.000 din
13. Motorna škroplilnica panonija na kolesa	2,900.000 din
14. Kultivator z možnostjo gnojenja	4,000.000 din
15. Freza za REX	1,944.000 din
16. Plug, enobrazdni	1,600.000 din
17. Mešalec	2,600.000 din
18. Prikolica (avto)	3,600.000 din
19. Vrtavkasti obračalnik V-2	3,780.000 din
20. Obračalnik za buharico	3,500.000 din
21. Obračalnik – zgrabljajnik	5,800.000 din
22. Žaga El. Black-Decker	1,600.000 din
23. Obračalnik F 220	6,890.000 din
24. Bočna kosilnica za TV	5,200.000 din
25. Obračalnik zgrabljajnik Sana 3	2,160.000 din
26. Škroplilnica za REX	3,500.000 din
27. Poljostroj (BCS) dizel	18,000.000 din
28. Visokotlačna črpalka IMT 533	2,000.000 din
29. Kultivator za REX	1,296.000 din
30. Obračalnik za TV, tračni	6,000.000 din
31. Tračni obračalnik F-160	4,400.000 din
32. Motorna škroplilnica SUPRA	4,000.000 din
33. Traktor ZETOR 5011 + 2 kom gume zadnje	68,250.000 din
34. Potapljaljoči hladilnik	2,500.000 din

Rutarjevi so vztrajali na kmetiji

Na prvi pogled kmetija Marije in Ivana Rutarja s Fabce – kakšne pol ure vožnje od Ilirske Bistrice proti Hrvaški – ni nič posebnega. Vse dotle, dokler se nisem otresla meril, ki sem si jih nehotе ustvarila o kmetih, o katerih sem največkrat pisala z veliko govedi, hmelja in podobno. Zemlja, predvsem njen relief, do tamkajšnjih ljudi pač ni tako prijazna in zahteva več prelitega znoja. Prijazni pa so ljudje, ki sem jih spoznala, in Marija Rutar je bila takoj nared za kramelj. Prijeten in s posebnim nadihom domačnosti, kakršnega zmorejo ljudje, vezani na zemljo.

Za Marijo, vedno nasmejeno žensko, to drži. In nedvomno bi njihova kmetija šla že zdavnaj rakovo pot, če ne bi bilo njene trme in zagnanosti. Veliko je takšnih in v vasi Fabci, ki mimogrede šteje šest hiš, je le še ena kmetija. Industrija v ilirsko bistrski občini je v zela pod svojo streho veliko kmečkega prebivalstva, ki pa mu delo na zemlji pomeni le krpanje družinskega proračuna. Tudi njen mož Ivan si je do nedavnega služil kruh v tovarni in tako je ostajalo večina bremena na njenih ramah in ramah ostarelih staršev.

»Tudi jaz sem razmišljala o zaposlitvi, toda ni šlo. Otroke sem imela majhne in nisem Branka, Mirka in Sonje mogla pustiti same v šolo, ki je v Jelšanah, šest kilometrov od tod. Takrat na Fabci še ni bilo zbiralnice in sem zjutraj vozila še mleko. No sedaj so že odrasli, dva sta končala poklicno šolo in sta že zaposlena, medtem ko je najmlajši še v srednji šoli. No, zaradi mene se morajo sedaj truditi še vsi ostali«, je dejala Marija. Njihova marljivost je vidna na vsakem koraku, v hlevu je sedem molznic, dve telici in trije telički. Živali so vredne pogleda in vidi se, da skrbijo za prava roka. Ko je Marija prišla na to kmetijo, so bile v hlevu le tri krave. Sedaj letno oddajo okoli 25 tisoč litrov mleka, kar je veliko za razmere, v kakršnih gospodarijo.

Rutarjevi so lastniki nad dvajset hektarjev zemlje, od te površine pa so le štirje hektarji primerni za obdelavo oziroma za košnjo. Poleg tega so parcele izredno razdrobljene. Kravo za govedi vozijo tudi po dvajset kilometrov daleč. Pri tem je samo nekaj travnikov, kjer

lahko uporabljajo sodobno mehanizacijo za spravilo sena, vse preveč pa je takšnih, kjer sta edino uporabno orodje kosa, grablje in vile. Krave se pasejo, pašnikov sicer nimajo ograjenih, sicer pa je za pašo dovolj prostora – tam, kjer so drugi opustili kmetovanje. Gnojijo,

Del Rutarjeve družine s Fabce: mama Antonija, Ivan in Marija.

kot pravi Marija, bolj malo, samo njive, ker jim divjad dela preveliko škodo.

Vsak dinar, ki ga tako iztisnejo iz kmetije, je krvavo prislužen. »Mleko bi lahko bilo bolje plačano, čeprav mislim, da je cena še kar ugodna, če bi imeli nekoliko boljše pogoje«, je prepričana Marija, ki ji ves čas pogovora z obraza ni izginil prijazen nasmeh. Bolj kot o cenovnih neskladjih in visokih stroških

se je razgovorila o svojem delavniku. Vsak drugi teden je na nogah že ob četrtni uri zjutraj. Hčerko Sonjo, ki si služi kruh v Vezeninah v Ilirski Bistrici, mora zbuditi, da ne zamudi avtobusa. Avtobusna zveza do vasi je slaba, dolga leta je sploh niso imeli, in takrat ko dela popoldne, jo hodijo čakati v Jelšane.

Poleg kmetovanja, je aktivna v tamkajšnjem aktivu žena. Rada plete in v ta namen si je nabavila pletilni stroj. Kot je prišepnil Ivan, je prvo leto na Fabci spletla kar tristopetdeset puloverjev. Zaradi oddaljenosti Rutarjevi zelo pogrešajo telefon. Za vsak najmanjši opravke potrebujejo avto, ki pa takrat, ko, recimo, potrebujejo živinozdravnika, ni

dovolj hiter. Že nekajkrat se jim je namreč zgodilo, da ga niso mogli pravočasno poklicati.

Marija ima neizmerno željo, da bi kmetija napredovala. Koliko dela bo za to potrebno, niti ni pomembno. In ves čas najinega pogovora, v glavnem je govorila le ona, se mi je potihoma pletla misel, o njihovi posebnosti. Takšni, ki zasluži spoštovanje...

Deleži hmeljarske zadruga

Marica Šketa, žena pokojnega Martina Šketa, nam je odstopila knjigi deležev Hmeljarne z. z. o. z. (zadruga z omejenim zavezo). To je priložnost, da se spomnimo njenega moža Martina Šketa, uradnika te zadruga, ki je skrbno čuval te dokumente in nam jih ohranil. Rodil se je 1903. leta v Žalcu in umrl 1. 1987. Že l. 1922 sse je zaposlil v Savinjski posojilnici oz. v Hmeljarni, saj je bilo delo teh dveh ustanov povezano. V Hmeljarni oz. njeni naslednici je delal tudi po II. svetovni vojni, nato v Strojni postaji Žalec, kjer se je upokojil. Vse premalo pa je osvetljeno njegovo delo kot člana sokolske organizacije v Žalcu. Sokolu je bil predan vse življenje in močje je ravno v tem odgovor na vprašanje: kako je dočkal 85 let. Bil je navdušen telovadec, bil je neutrudni organizator v društvu. Neizmerne so njegove zasluge pri izgradnji sokolskega doma v Žalcu. Rad se je spomnil sokolskih nastopov v Pragi, Sarajevu in še bi lahko naštevati. Med drugim je bil tudi načelnik društva in ko bomo pisali zgodovino Sokola, ne bomo mogli mimo skromnega, marljivega Martina Šketa. Omogočil nam je, da danes lahko polistamo po knjigi deležev Hmeljarne in se vprašamo: kaj je ta ustanova naredila za razvoj hmeljarstva v Žalcu.

Po ustanovitvi »Južnoštajerskega hmeljarskega društva v Žalcu« l. 1880 so hmeljarji kmalu spoznali, da bi nujno rabili hmeljarno, kjer bi pripravljali hmelj za svetovni trg. Hmelj so morali

Hmeljarna v Žalcu

r. z. z. o. z.

Vabilo

k

redni glavni skupščini

ki se bo vršila

v nedeljo dne 15. avgusta 1937 ob 1/2 9. uri dopoldne v gostilni Roblek v Žalcu

s sledečim dnevnim redom:

1. Poslovno poročilo.
2. Račun in bilanca za poslovno leto 1936/1937.
3. Uporaba čistega dobička.
4. Nadomestne volitve v načelstvo.
5. Nasveti po § 23., odst. 2. zad. pravil.

Žalec, dne 2. avgusta 1937.

Načelstvo.

voziti v Žatec (Češka) ali Nürnberg, kjer so ga pripravili in prebasali. Zato so l. 1902. ustanovili Hmeljarno, ki je trgovino s hmeljem poenostavila in poživela. Največjo zaslugo za ustanovitev hmeljarne sta imela Josip Širca in Franc Roblek. Hmeljarno so prvič povečali l. 1907, razširjali pa so jo l. 1926, 1927 in 1928, tako da je postala ena največjih v Evropi. Pogorela je po drugi svetovni vojni.

Če polistamo po knjigi deležev in pogledamo dokumente, ki so priloženi, vidimo, da sta se pravzaprav uporabljala dva naziva. Tako je ohranjen sklep Okrajnega sodišča v Celju od 3. XI. 1931, s katerim se deleži Hmeljarne Žalec prenesejo od Naraks Lucije, vdove po Naraks Ivanu, na Josipa Juga, ki je deleže kupil. V drugem dokumentu pa je naziv razširjen: »Hmeljarna« l. jugoslovanski zavod za vskladičenje in konzerviranje hmelja v Žalcu«.

Franc Ježovnik

DROBIŽ

Sindikalna prodaja zopet v jeseni

Trgovci so zagrozili s povračilnimi ukrepi, ker so v Celjskih mesninah za to sezono vse do konca maja imeli akcijo sindikalne prodaje. Takšne torej, od katere so imeli koristi oboji, saj so kupcem prodajali izdelke brez trgovskega deleža, ki v nekaterih primerih že presega štirideset odstotkov. Tovrstno prodajo so zaključili in jo bodo nadaljevali jeseni. Prodali so dovolj, da so lahko zadovoljni. Da je očitno v našem gospodarskem sistemu nekaj narobe, da mora predelava iskati poti mimo trgovine, je tema, ki bi bilo vredno temeljiteje obdelati. Zanimiv pa je pristop in odločnost mesninarjev pri sindikalni prodaji. S tem so si verjetno pridobili še večji krog kupcev svojih izdelkov. S sloganom – z večjim nakupom še možnost nagrade – so razposlali kar 1500 poudb in žrebali med organizacijami, ki so poslale več kot štirideset naročil. Izvedli so tri tovrstna žrebanja in so na obisk povabili delavce iz Slovenijalesa, Tomosa in ?.

mn

SEJEM BIL BO ŽIV

Vsako leto, zlasti spomladi in v jeseni, nas zasujejo z razno raznimi sejmi širom po Jugoslaviji. Med njimi je precej takšnih, na katerih sodeluje tudi SOZD Hmezd Žalec s svojimi delovnimi organizacijami. Vsakomur prva misel na sejem prikljče v spomin podobo mase ljudi, ki se drena ob prodajnih pultih in kupuje ceneno blago. Današnji sejmi so tradicionalno podobo izgubili. Le majhne površine sejemskega prostora so še namenjene neposredni prodaji, veliko več prostora pa se namenja razstavljanju in reklamiranju eksponatov. Očitno je, da gre za velike spremembe v načinu in samem pristopu k sejemskemu načinu dela.

Spremembe se začnejo že veliko pred samim srečanjem kupca in prodajalca. Za to je potrebno veliko dela in korakov, ki so za marsikoga ali bolj večino prikriti, če zraven ne sodeluje. Prvi sejemski korak je sklenitev pogodbe o našem sejemskega prostora, ki jo podpisata organizator in razstavljalac. Vse se mora odvijati v okviru pravic in dolžnosti enega in drugega. Na razstaviščih Hmezdovih DO ponavadi razstaviščna urejujejo njihovi predstavniki, saj sami najbolj vedo, kaj hočejo, za skupne potrebe vseh DO pa je zadolžen skupni predstavnik SOZD Hmezd (telefon, voda, elektrika...). Če bi dogajanje nekaj dni pred sejemom hoteli enostavno razložiti, je vse kot priprava na pomemben družinski obisk: vse je treba očistiti, pripraviti, pospraviti, z vsem se je treba založiti, z ničemer nas ne smejo prenetiti, vse slabe navade in prepire je treba dati na stran – skratka, želimo biti najboljši gostitelji.

Pri vsaki takšni organizaciji, ki izgleda sicer zelo enostavna, se pojavlja ogromno problemov in problemčkov z ljudmi in za ljudi. Ker vsaka stvar zahteva svoj čas, je treba marsikateri korak in pot ponoviti večkrat, da dosežemo željeno. To seveda vsakdo, ki ni nikoli sodeloval na teh pripravah, težko razume. Gotovo pa je najlepše priti na sejem, ko je že pripravljen za prve obiskovalce, manjkajo le še posamezni detajli. Ko pa sejem oživi, se odpre novo poglavje v tej knjigi, ki govorijo o vlogi prodajalcev, o odnosih med prodajalci in kupci, o manirah, ki jih morajo osvojiti – vsaj prvi... O vsem tem pa bi se dalo še marsikaj povedati! Pa pustimo to za drugo priložnost, ki pa žal vedno postane pomembna šele post festum. Na koncu vsi na vse pozabimo, vse se je srečno končalo in vsi veseli vzdihnemo: »Sejem bil je živ!«.

Mateja Dolar

Mojster karate stila SHITO-RYU

Stisnjena pest simbolizira karate. Je simbol moči, gibov telesa in udarcev. Pest zahteva svojo govorico – borbo. Tako se je karate razvil predvsem v borilno veščino.

Privlačnost borilnega športa je pri Antonu Maruši, zaposlenem pri Hmezadovem Inženiringu, odigrala pomembno vlogo. Trenirati je pričel z osemnajstimi leti pod vodstvom Mira Slamnika in Vinka Gobca, ki sta »prinesla« karate iz Krškega v Celje. Karate Antonu Maruši ni bil dovolj, zato se je dve leti kasneje preizkusil v judu, s katerim se je aktivno ukvarjal 15 let, in boksu.

Največje uspehe pa je dosegel predvsem v karateju kot član celjskega karate kluba (Društva za karate Celje). Danes je poleg Vinka Gobca in Rudija Jakhela še edini aktivni član prve generacija tega kluba.

V svoji karieri je Anton Maruša ustanovil tri klube (od tega eno sekcijo). Za svoje delo in prizadevanje je dobil državno odlikovanje in medaljo zaslug za narod za delovanje na področju karateja, juda in boksa. Še vedno je zvest svojemu cilju in trenutno vodi karate sekcijo v Petrovčah, je pa tudi uradni predstavnik organizacije KOFU-KAN, ki trenira TANI-HA SHITO-RYU za Jugoslavijo.

Kako dolgo že delujete kot trener?

»Šele zadnjih pet do deset let nazaj lahko govorimo o smotnem pristopu k razvoju karateja. Tako sem trener v bistvu od 1976. leta, vendar pa sem že prej treniral sotekmovalec. V začetku moje športne kariere to še ni bilo tako strogo ločeno.«

Kakšen karate stil je razvijal celjski karate klub?

»Celjski karate klub je razvijal borilno veščino BUDO KAI od 1969 do 1974 leta pod vodstvom dr. Emina Topiča. Od septembra 1974. leta do februarja 1986 sva s kolegom poučevala JUGOKAJ. Maja 1986 pa smo navezali stike z Anglijo in smo začeli trenirati SHITO-RYU.«

Kateri so najpomembnejši stili v karateju?

»Obstajajo štirje glavni stili: SHOTO KAN – ta je v Jugoslaviji najbolj zastopan (90 %), WADO-RYU stil precej »gojijo« v Srbiji, GOJO-RYU – ta stil je manj zastopan v Jugoslaviji, in SHITO-RYU, ki prevladuje v Sloveniji, razvijajo ga tudi na Kosovu, v Lipljanu!«

Zakaj ste se vi odločili za shito-ryu?

»Zato, ker je SHITO-RYU karate stil najbolj originalen in vsebuje več kot vsi ostali.«

Leta 1986 ste navezali stike z Anglijo, kako poteka sodelovanje?

»Maja 1986. leta sta iz Anglije prišla k nam mojstra za SHITO-RYU Ken Johnson in Gary Cross na enotedenski seminar, ki je potekal v Petrovčah, Mariboru, Ljubljani

in in Kopru. Angležem smo pokazali, kako izvajamo SHITO-RYU. Zdaj so seminarji vsako leto v Kopru. Lansko jesen sva s kolegom Igorjem Linko odpotovala v Nottingham v Anglijo, kjer sva navezala stike z glavnim instruktorjem za SHITO-RYU za Evropo – s Keijitomi Yamamoto, ki je med največjimi mojstri klasičnega karateja.

Anton Maruša

Kakšen je bil vaš namen potovanja v Anglijo?

»Naš namen je bil spoznati njihovo organizacijo in si pridobiti veščine ter jih izpopolniti. S kolegom sva v Angliji teden dni intenzivno trenirala. Prav tako je bil naš namen udeležitev na EVRO-CUP (Evropskem pokalu) 1987. leta, ki je bil v Nottinghamu. Z navezavo stikov imamo boljši pogled v svet in večje možnosti za enakovredno izvajanje tega karate stila. Lani je bilo tekmovanje v Ljubljani, letos pa v Parizu, kjer smo osvojili četrto mesto. Tekmovanja pa se financirajo tako, da vsak član organizacije KOFU KAN prispeva v skupni sklad po en funt letno.

Anton Maruša pravi, da so rezultati dela pravi pokazatelj, da je metoda, ki so jo izbrali, pravilna.

Njegov cilj je čimbolje obvladati SHITO-RYU, saj od vsega najbolj ceni delo.

Uspehov prav gotovo ne bi bilo brez razumevanja organizacije, v kateri je zaposlen, in brez finančne pomoči Strojne Žalec in Sadjarstva Mirošan. Zato se jim ob tej priložnosti za pomoč zahvaljuje.

Lea Kveder

Športne igre Hmezada

Najboljše ekipe KZ Drava, Celeie in Strojne

Nekoliko kasneje kot prejšnja leta v drugi polovici junija je Športno rekreacijsko društvo Hmezada izvedlo spomladanski del športnih iger Hmezada. Odziv na letošnji razpis je bil še kar zadovoljiv, še tolikšen, da smo šli v izvedbo. Žal pa se vse prijavljene ekipe tekmovanja niso udeležile. Tekmovali so v treh disciplinah – košarki, kegljanju in streljanju.

V košarki je zmagala ekipa Kmetijske zadruge Drava Radlje, pred Strojno Žalec (2. mesto), Celeio Arja vas (3. mesto), Hramom Šmarje (4. mesto), Kmetijsko zadrugo Savinjska dolina (5. mesto) in Vrtnarstvom Celje. V kegljanju ženskih ekip je zmagala ekipa mlekarne Celeia (407 kegljev) pred Jato I. (367 kegljev), KZ Drava Radlje (348 kegljev), Jato II (338 kegljev), KZ Savinjsko dolino (260 kegljev) in Strojno Žalec (229 kegljev). Med posameznicami so bile najboljše Violeta Kovačič, 211 kegljev (Mlekarna Celeia); Janja Mazgan, 203 kegljev (KZ Drava Radlje) in Saša Krajšek, 196 kegljev (Celeia). Pri moških pa so bili najboljši Boris Kompan, 440 kegljev (Celeia), Marjan Fijavž, 407 kegljev (KZ Drava) in Anton Grilanc, 401 kegljev (Celeia). Z 1224 podrtimi keglji je ekipa Celeie gladko zmagala, pred Jato I. (1102 kegljev), KZ Drava Radlje (1100 kegljev), Strojno (1077 kegljev), Jato II. (1032 kegljev), Hramom (860 kegljev), KZ Savinjsko dolino (735 kegljev) in Vrtnarstvom (690 kegljev).

Ženska ekipa Strojne Žalec je osvojila prvo mesto v streljanju

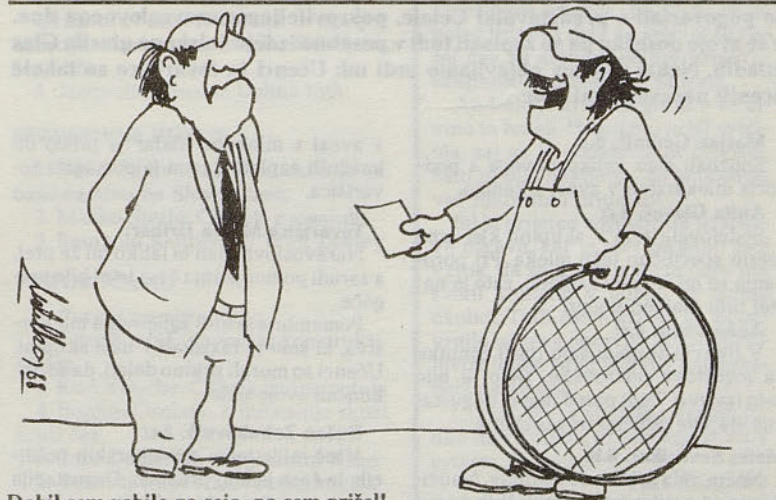
(264 krogov), pred KZ Drava (213 krogov), Jato Ljubljana (183 krogov) in Kmetijsko zadrugo Savinjska dolina (182 krogov). Največ zadetkov je dosegla Marija Flego, Strojna Žalec (152 krogov) pred Marjano Pridigar, KZ Drava (114 krogov) in Alenko Muhovic, Strojna Žalec (112 krogov). Pri tekmovanju moških pa je največ krogov zadel Rudi Krajnc, (157 krogov), pred Marjanom Zagoričnikom, (142 krogov) in Rafkom Zupancem (140 krogov) – vsi trije Strojna Žalec.

Ti trije tekmovalci so si priborili prvo mesto v ekipni uvrstitvi (439 krogov) pred Celeio (363 krogov), KZ Savinjska dolina (341 krogov), Kmetijstvom Žalec (335 krogov), Jato Ljubljana (326 krogov), KZ Drava (301 krogov) in Hramom Šmarje (230 krogov). Za jesenski krog športnih iger nam ostanejo tako še tekmovanja v odbojki – ženske, malem nogometu – moški in namiznem tenisu moški – ženske. Šahisti organizirajo vsako leto svoj šahovski turnir, ki jim v letošnjem letu ostaja še na dolgu za jesenski del.

Jožica Ojdanič

Ekipa Jate Ljubljana si je v kegljanju prislužila drugo mesto.

Dobil sem vabilo za sejo, pa sem prišel!

Fantek je izbral. Nekateri fantje v Hmezadu pa bi še vedno rajši medvedka. (Foto: Ljubo Korber)

Vroči Hmeljar

Hmeljar je že dražji kot Vroči Kaj, so ugotovili na seji družbenopolitičnih organizacij v Strojni Žalec. Zato bi bilo bolje, in delavci bi bili bolj veseli, če bi jim namesto našega časopisa razdelili Kaj. Dobra ideja za boljšo informiranost, ni kaj. V uredništvu pa že pripravljamo novo programsko zasnovo takšno, ki nam bo dovoljevala objavljati tudi nagice.

Gostilniško še ni gostinsko

Posvet, kako najti poti za rešitev gostinstva, je v dveh primerih izzvenel prav gostilniško. Med drugim so navrgli, da nekateri pač ne bodo za to našo dejavnost zapravljali svojega dobrega imena, najhuje pa je to, da »pride še vsak novinar, povabljen ali nepovabljen in potem soli pamet.«

Naročili bodo novo črko

Iz Šmarja napovedujejo, da bodo glede na vse slabše stanje v kmetijstvu iz protesta dodali še črko I. Svojemu novemu imenu HRAM ga bodo postavili na ustrezno mesto.

Še deluje

Ob zadnjem srečanju štajerskih, kroških in prekmurskih novinarjev na športnem in družabnem srečanju v Žalcu je bil hotel Žalec vzoren gostitelj. Nekateri so bili zelo začudeni, kako je novinarjem uspelo najti za pokrovitelja tudi Poslovno skupnost Hmezad – Merx. Kaj se more, čez sedem let vse prav pride. To je bil pač eden redkih in slučajnostnih primerov, ki nas je spomnil, da ta skupnost še uspešno deluje.

X X X

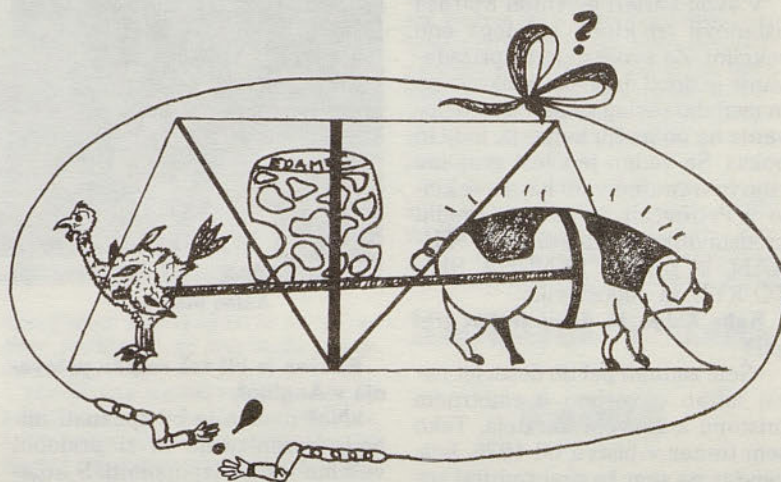
Kmetje priredijo vse manj govedi, ki naj bi s posredovanjem naših mesninarjev prišla kot rezki na krožnike. Neuradni viri trdijo, da koljejo le še enkrat na teden in je njihova realizacija enaka enodnevni zmogljivosti klavnice. Ker v proizvodnji ni dovolj dela, se delavci pripravljajo, da bodo šli pomagat v pisarne, medtem ko je bilo še do nedavnega obratno.

Hram

»ХМЕЗАД« ДО »АГРИНА« ТОЗД »ВЕЛЕПРОДАЈА« ЖАЛЕЦ

Обавештавамо своје цењене купце да ће се за време Новосадског сајма, од 18. до 25. маја 1989. године продавати једноредни и дворедни берачи »СИП«-а Шемпетер, са попустом од 20%

Da so »odprta firma, naklonjena naprednim idejam«, vemo vsi. V Agrininem tozdu Veleprodaja vedo, kaj je celovita in kakovostna ekonomska propaganda. To je razvidno že iz gornjega izpisa, ki so si ga omislili za priložnost novosadskega sejma. S tem so ukanili sebe in potencialne kupce, prepričani smo namreč, da so ob prizadevanjih, da bi jih doli na jugu le razumeli, naredili usodno napako. Izrazov DO in TOZD srbski jezik namreč ne pozna in jim zato nič ne koristi, četudi sta izpisana v cirilici. Za primerjavo naj povem, da je domača firma Ei Niš uporabila svoj zaščitni znak in nam bolj domače črke.

Le kdo nam je nasul peska v kolesje našega skupnega tržnega nastopa?

PISANI VRILJAK

Naravoslovni dan – mleko

Na naravoslovnem dnevu polzelske osnovne šole so spregovorili o mleku. Učenci so obiskali kmetijo Rakunovih, raziskovali hranilno vrednost mleka in celo pri angleščini je bila osrednja tema mleko. Na koncu pa so se pogovarjali s predstavniki Celeie, pokroviteljem naravoslovnega dne. Vse svoje dosežke pa so zapisali tudi v posebno izdajo šolskega glasila Glas mladih. Nekaj zapisov objavljamo tudi mi: Učenci in tovarišice so takole ocenili naravoslovni dan:

Marjan Godinič, 8.a:

Spoznali smo veliko novega s področja mlekarstva v zvezi s kemijo.

Anita Glavač, 8.c:

Sodelovala sem v skupini, kjer smo merili specifično težo mleka. Pri poročanju se mi je malo zapletlo, zato je nastal tudi majhen nemir.

Anka Drolc, 8.c:

V likovni skupini smo risali osnutke za jogurtove pokrovčke. Delo je bilo zelo izvirno. Tudi poročanje in degustacija sta bila odlično pripravljena.

Matej Sevnikar, 8.b:

Način dela je bil zelo zanimiv. Naučili smo se veliko novih angleških besed

v zvezi z mlekom. Kadar je prišlo do kakšnih zapletov, nam je pomagala tovarišica.

Tovarišica Majda Hribar:

Naravoslovni dan bi lahko bil že prej, a zaradi pomanjkanja časa to ni bilo mogoče.

Pomembna je tudi zgodovina mlekarstva, ki smo jo raziskali v naši skupini. Učenci so morali pridno delati, da so dokončali svoje delo.

Dušan Zabukovnik, 8.c:

Všeč mi je tema o mlekarstvih poklicih, le časa je bilo premalo. Degustacija je bila izvrstno pripravljena.

Marjan Dečman, 8.b:

Oblikovanje je zanimivo, seveda, če imaš dovolj znanja. Najteže je priti do nove ideje.

Tomo Puckmeister, 8.b:

Škoda, da ni več takšnih naravoslovnih dni, saj mi je način dela zelo všeč, pa tudi teme so bile zanimive.

Sergeja Plavčak, 8.a:

Mi smo pripravljali mlečne napitke. Delo je bilo zelo zanimivo, saj takšnih stvari ne delamo vsak dan. Tudi pri poročanju so bili naši napitki izvrstni.

Polona Salesin, 8.b:

Super je meriti specifično težo mleka. Še posebej so bile zanimive ugotovitve. Pri poročanju pa smo bili res malo preveč nekulturni.

Cajhen Barbara, 8.b:

Tovarišica iz mlekarne je zanimivo predstavila delo in življenje v njej. Za svoje delo v skupinah pa se mi zdi, da smo imeli premalo časa.

MLEKO

Pijmo mleko za življenje lepo. Mleko pijmo in se ne zapijmo.

Kajti kdor bo mleko pil, bo imel življenje zdravo in ljubezen pravo.

Boštjan Milčič,
8.b, Osnovna šola

Vera Šlander Polzela

Elmag – z malo sreče ga boste dobili zastonj

V sodelovanju z vrhunskimi medicinskimi inštitucijami smo razvili aparat, ki po rezultatih testiranja na Inštitutu Jožef Stefan presega podobne aparate v svetu. Aparat zanesljivo pomaga:

- pri bolečinah ● različnih vnetjih ● zmanjšuje bolečine ● pospešuje regeneracijo ● pospešuje krvni pretok
- pospešuje celjenje ran, poškodovanih mišic in sklepnih vezi ● pospešuje celjenje kosti po zlomih.

Bolnikom s srčnim spodbujevalnikom in nosečnicam aparata ne priporočamo.

Aparat je prejel nagrado in priznanje Sklada za nagrajevanje inovacij na področju usposabljanja, življenja in dela invalidov pri Skupnosti socialnega varstva Slovenije.

Aparat ELMAG MK – 75

Aparat ELMAG MK – 75 je elektrobiološki stimulator, ki ustvarja pulzirajoče nizkofrekvenčno magnetno polje, frekvence od 2 do 24 Hz.

Napaja se z 9 V baterijo. Elektromagnetno polje nizkih frekvenc povzroča v živi celici krožne tokove, ki vplivajo na spremembe električnega naboja celične membrane. Tako je mogoč pretok pomembnih elementov za življenje celic. To elektromagnetno polje vpliva na celico, tkiva, organske sisteme in skoraj na celoten bolezenski proces, večja pa je tudi propustnost celične membrane za zdravila.

Z direktnim in refleksnim delovanjem na ČZS regulira endokrine funkcije, povečuje imunost organizma; z refleksnim delovanjem na krvne žile in zmanjšanjem viskoznosti krvi povečuje venski in arterijski pretok krvi, limfotok in preprečuje strjevanje krvi.

ELMAG MK – 75 lahko uporabljamo poleg katerekoli druge terapije. Glede na vrsto bolezni ga lahko nastavimo na 16 različnih frekvenc. Nosimo ga v neposredni bližini obolelega mesta (najdlje 50 cm), frekvenca pa se z intenzivnostjo bolečine sorazmerno povečuje.

Uro pred spanjem aparat naravnamo na frekvenco od 3–6 Hz. Nezaželeni učinki v dosednji praksi niso znani.

dr. sci.
Radmila STOJKOVSKI
spec. med. dela
akupunkturolog

OHRANITE ZDRAVJE Z ELEKTROMAGNETNIM POLJEM V ŽEPU

**ELMAG – Z MALO
SREČE GA BOSTE
DOBILI ZASTONJ**
Elmag za bralce
Hmeljarja

Vse naročnice, ki bodo pri-
spele na naslov Mege Žalec, do
31. 7. 1989 bodo vključene v na-
gradno žrebanje. Podarili bodo:

1. ELMAG MK 75
2. Čepilnik za steklenice in kozarce
3. Škarje za pločevino do 2 mm

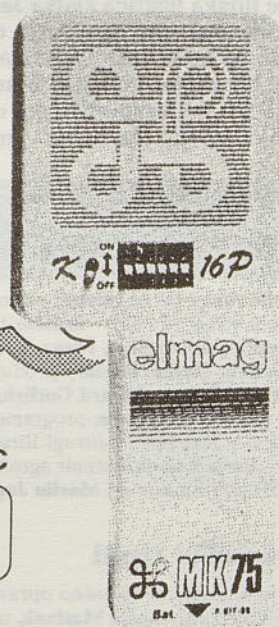
IZDELUJE:

Hmezad AGRINA ŽALEC

V KOOPERACIJI IZDELUJE
TEMELJNA ORGANIZACIJA KOOPERANTOV

MEGA ŽALEC

63310 ŽALEC, DOBRISA VAS 28, TEL. 063 711-431,
TELEFAX 063 714-107, TELEX 33 690 AG MEGA YU

MK75 elmag

Naročilnica Hmeljar

Nepreklicno naročam aparat ELMAG 16 P po ceni 1,300.000 din. Navedeni znesek, bom plačal pri prevzemu pošiljke. Pogoji iz oglasa veljajo do 31. 8. 1989.

ime in priimek

ulica in št.

poštna št. in mesto

podpis:

Naročilnico pošljite na naslov:
Hmezad AGRINA
TOK Mega,
63310 ŽALEC

NAJBOLJ BRANE KNJIGE V OBČINSKI MATIČNI KNJIŽNICI ŽALEC

LEPOSLOVJE

1. zbirka Bestseller (šest romanov)
2. Danielle Steel: Zdaj in na vekomaj
3. Danielle Steel: Razpotja ljubezni
4. Howard Fast: Priseljenci, Druga generacija, Američani, Volilo, Priseljenčeva hči
5. Jacqueline Susan: Dolina lutk

STROKOVNE KNJIGE

1. Pavel Matej Rak: Radiestezija in bajaličarstvo na Slovenskem
2. Marko Sterle: Človek z zamudo
3. Reinhold Reitberger: Walt Disney

PRIPOROČAMO

1. Pravni memorandum
2. Peter Krečič: Slovenski konstrukti-vizem
3. Kurt Kancler: Človek vedno potuje
4. Bogdan Osolnik: Z ljubeznijo skozi kruti čas
5. Jože Dular: Na drugi strani Krke
6. Dimitrij Rupel: Slovenski intelektualci

V SPOMIN

Mnogo prezgodaj in iznenada nas je v marcu zapustila

MARIJA PEČNIK

iz Studenc 12 pri Žalcu. Kot kmečka hči se je rodila 23. 11. 1936 v Stranica.

Aprila 1961 se je poročila z Ivanom na kmetijo Studence 12, kjer je do svojega zadnjega dne požrtvovalno opravljala vsa kmečka in gospodinska dela za svojo štirčlansko družino. Od skupno 16 ha velike posesti je 6 ha obdelovalnih površin na strmini, kar je zahtevalo veliko ročnega dela, ki ga je pretežno opravljala sama. Marija ni vzdržala, klonila je za vedno, vsi, ki smo jo poznali, pa jo bomo ohranili v spominu, kot neutrudno, nesebično in pošteno kmečko mater in gospodinj, ki je brez olepševanja držala tri vogale hiše.

TZO Gotovlje

V spomin

Viktorju Napotniku

Rodil se je pred 57 leti v Belih vodah in kot 12 letni fant prišel med vojno v Podlog. Kljub mladosti je poprijel za vsa moška dela na kmetiji. Vaščani so v njem kmalu spoznali pridnega in vestnega fanta. Poročil se je na trdno Uratnikovo kmetijo. S pridnostjo in odločnostjo jo je obnovil, jo sodobno opremil.

Čeprav ni bil rojen hmeljar, je z izredno nego svojih nasadov prekosil stare hmeljarje in za visoke ter rekordne pridelke prejel 7 plaket in vrsto priznanj.

Kot bi slutil, da mu usoda ne bo naklonjena, je v zadnjem času želel ustvariti čim več. Lahko bi že začel uživati sadove svojega trdnega dela, načela pa ga je bolezen in njegova klena osebnost je morala mnogo prezgodaj kloniti.

TZO Šempeter

V spomin Francu Brežniku – Andrejcu

Rodil se je v kmečki družini 1909. leta v Medlogu. Kot trinajstletni fant je prišel na tetino in stričevo kmetijo v Podlog. Končal je kmetijsko šolo in že pred vojno pomagal obnoviti kmetijo.

Med vojno se je pridružil borcem Tomšičeve brigade, po vojni pa je poleg trdnega dela na kmetiji še našel čas za aktivno delo v krajevni skupnosti in kmetijski zadrugi.

Andrejcu je živel za grunt – za živino in hmelj. Hmelj mu je bil svetinja, saj ga je obdeloval in negoval, zato ni bilo naključje, da je dosegel več rekordnih pridelkov.

Bil je prijeten sogovornik in šega-ve narave, kar je bilo verjetno tudi vzrok, da se je v zimskem času posvetil kolinam v bližnji in daljnji okolici. Tudi osem križev ga ni odvrnilo od tega opravila. Kljub spoštljivim letom se ni ustrašil nobenega dela na kmetiji.

Človek živi v spominu drugih toliko dlje, kolikor je dobrega storil v svojem življenju.

TZO Šempeter

Kmalu bo konec napetosti med mlekarňama

Še vedno drži, da ima dobiček tretji, če se dva grdo gledata. To sta počeli Hmezdovi mlekarňi – Celeia in Ilirsko bistrška. Obe bi bili radi imeli glavno besedo na reškem, istrskem in kvarnerskem tržišču. Da pa niso ostali samo pri besedah, je Celeia najela in adaptirala skladišče v Jelšanah, mlekarňa v Ilirski Bistrici pa je svojo prodajo povezala z ljubljanskimi mlekarňami.

Na glas sicer nihče ne prizna, da so ga lomili oboji in da res ne gre spozdirati kruha druga drugi pred kupci, za katere sta obe mlekarňi Hmezdovi. O tem, kako bi umno rešili nastalo situacijo, so se predstavniki mlekarň že dogovarjali.

Andrej Čulk, direktor Celeie, je o tem povedal: »Sodelovanje med obema mlekarňama je normalno potekalo od leta 1972 do 1987. Z ukrepom družbenega varstva v Kmetijski zadrugi, katere del je mlekarňa, so nam postavili zahteve, ki pa za našo organizacijo niso bile sprejemljive. Na osnovi predloga programa sanacije smo predlagali, da bi prevzeli tamkajšnjo mlekarňo. Nato smo se še dogovarjali o sodelovanju in ustreznih pogojih. Kmalu zatem so se povezali z

Ljubljanskimi mlekarňami in s tem smo menili, da so odnosi med mlekarňama prekinjeni. Bili smo prisiljeni iskati lastne možnosti prodaje našega blaga na tržiščih, kjer smo prej nastopali skupaj. Še vedno smo se pripravljali dogovarjati in zato predlagamo, da proučimo možnost zbiranja in preselitve predelave mleka v adaptirano skladišče v Jelšanah. S tem bi obstajala tudi možnost rešitve problema dotrajanosti mlekarne v Ilirski Bistrici.«

Po besedah direktorja Kmetijske zadruge Ilirska Bistrica Zlatka Jenka se bodo poskušali dogovoriti, da bodo sporno tržišče sami pokrivali. Kakšen bo končni rezultat, bomo verjetno že lahko zapisali v eni od naslednjih številčk Hmeljarja. -mn

Nova trgovina v Imenem

Ena izmed treh enot temeljne organizacije kooperantov Hram iz Šmarja je zadruga enota Imeno, ki jo vodi Janez Mulej. O njihovem delu je povedal tole:

»V našo zadržno enoto je vključenih 340 kooperantov, ki oddajajo tržne viške mleka, govedi in prašičev. Pri vseh teh dejavnostih smo dosegli dobre proizvodne rezultate. Na lanskem ravni je ostala prireja mleka, na katero je vplivala ne nazadnje cena krav in telet. Mislim, da bi morali pri mleku začeti razmišljati o plačilu dvakrat mesečno, saj kmetje s plačilom mleka za mesec nazaj preveč izgubijo.

Pomembnejša dejavnost našega območja je vinogradništvo in kmetije pridelujejo grozdje na 200 hektarjih, te površine pa smo dosegli z intenzivnim obnavljanjem. Poleg tega bomo letos uredili okoli 170 hektarjev pašnih skupnosti. Veliko dela nas še čaka pri posodabljanju kmetij, ki so tehnološko zastarele.

Prostore zadrzne enote smo obnovili, tako da so v njej prostori za trgovino in manjši lokal. Stara trgovina je imela le nekaj nad 80 kvadratnih metrov površine, sedaj pa je le-ta trikrat večja. Naložba se je izplačala, saj trgovina, v kateri je možno dobiti vse za kmetijsko proizvodnjo, zelo dobro posluje.«

m

Postali so HMEZADOVCI

Delovno razmerje so sklenili naslednji delavci: V Agrini Žalec – Božidar Tušek, inženir gradbeništva; Franc Fatur, avtomehaničar; Dušan Puntar, prodajalec; v Strojni Žalec – Rihard Gerlirh; v Celeii – Aleksandra Šporn, programerski tehnik; v Kmetijski zadrugi Ilirska Bistrica – Darja Zadnik, inženir agronomije; v Hramu Šmarje pa Martin Jug.

Pripravniki izpiti

V maju in juniju so uspešno opravili pripravniški izpit: Nataša Mastnak, upravni tehnik (kmetijstvo Žalec); Karmen Ribič, ekonomski tehnik (Interna banka); Marija Verdel, kmetijski tehnik (Kmetijska zadruga Savinjska dolina); Bernarda Keblić, pravnik (DSSS – Malta); Melita Golob, ekonomist (Celeia); Marko Fajdiga, kmetijski tehnik (Kmetijska zadruga Savinjska dolina); Ksenja Zajc, ekonomski tehnik (Strojna Žalec); Medija Kregar, diplomirani ekonomist (DSSS); Bogomira Vajdič, kmetijski inženir (Hram); Romana Štorman, kmetijski tehnik (Kmetijstvo Žalec); Polona Planinšek, gradbeni tehnik (Strojna); Alja Skalin, diplomirani ekonomist (Export-import).

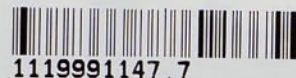
Popravek

V junijski številki Hmeljarja, kjer smo objavili reportažo o kmetu iz Kmetijske zadruge Slovenska Bistrica, je prišlo do neljube napake. Kmet Milana Rieglerja smo prekrstili v Milana Rigla. Za napako se opravičujemo.

V SLIKI IN BESEDI ...

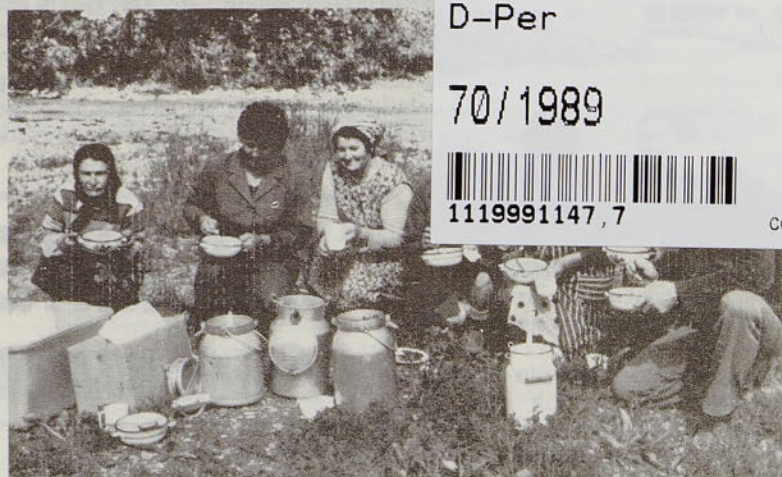
Celje – skladišče D-Per

70/1989

1119991147,7

COBISS

Dobro je teknila tale malica na obrobjih hmeljišča v Novem Celju. Delo je šlo potem laže od rok in Slavica Resnik, ki je odgovarjala za delo skupine, je bila zadovoljna.

Kmetijska zadruga Savinjska dolina in žalski Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo sta v prvi polovici maja za kmete kooperante pripravila predavanje o namakanju. Seznanili so jih z dosežki domače tehnologije na tem področju in prikazali uporabo namakalnikov. (foto: Milan Veronek).

Tole nam je prinesla pokazat Milena Cencelj z Vranskega, ki je mimogrede še najbolj večja za pisalnim strojem v skupnih službah Hmezada. Kako je njen mož Jože prišel do ideje, da je na jajčno lupino pritrdil simbol sreče – deteljo in podkev, nam ni zaupala. Jože je mojster kovaške obrti in še najmanj problemov je imel z oblikovanjem kovine, težavnejše pa jo je na jajčno lupino pritrditi. Za takšen podvig sta potrebni sreča in nežna roka. Pa naj še kdo reče, da imajo kovači trde roke.

Hmeljar je začelo izdajati maja 1930. leta Hmeljarsko društvo za Slovenijo kot štirinajstdnevnik. Izhajal je do okupacije aprila 1941. Januarja 1946 je začel svoje poslanstvo kot glasilo Hmeljarske zadruge »Hmezd«. Sedaj ga izdaja delavski svet SOZD Hmezd Žalec. Za obveščanje in strokovno delo med hmeljarji in delavci je Hmeljar prejel priznanje Zveze sindikatov Slovenije in Društva novinarjev Slovenije, Savinovo priznanje občine Žalec in priznanje Poslovnega združenja za hmeljarstvo, živinorejo, sadjarstvo in vinogradništvo »Styria« Celje – Maribor. Predsednica uredniškega odbora: Marija Kroflič. Člani: Darko Simončič, Pavlina Glušič, Jožica Krajšek, Nives Jerman, Milan Kolar, Leopold Škafer, Bojan Podkrajšek in predstavnik Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo mag. Milan Žolnir. Uredništvo: Glavni in odgovorni urednik in novinar Marjana Natek. Uredništvo je SOZD Hmezd, Ulica Žalskega tabora 1 v Žalcu, telefon (063) 714-141. Hmeljar izhaja enkrat mesečno v 5.500 izvodih. Tisk Aero Celje – TOZD Grafika. Na podlagi mnenja Sekretariata za informacije pri IS Slovenije je oproščen temeljnega prometnega davka. Poština plačana v gotovini. Glasilo SOZD Hmezd, ki združuje Kmetijstvo Žalec * Hram – Šmarje pri Jelšah * Kmetijstvo Ilirska Bistrica * Kmetijska zadruga »Drava« Radlje * Sadjarstvo »Miroslav« Petrovče * Vrtinarstvo Celje * Kmetijska zadruga »Savinjska dolina« Žalec * Inženiring * Kmetijska zadruga Slovenska Bistrica * Celjske mesnine * Mlekarňa Celcia Arja vas * Hmezd export import Žalec * Strojna Žalec * Minerva Zabukovica * Golding Žalec * Agrina Žalec * Jata Zalog Ljubljana * Tajfun Planina * Interna banka Hmezd * Hranilno kreditna služba kmetijstva in gozdarstva Žalec, DS Služba pravne pomoči in Skupne službe SOZD Hmezd